

ידיעות מעברות

כ"ב בכסלו תשע"ט | 30 בנובמבר 2018 | גליון 11 כרך 82

אז - לילך פיוק,
אז - מאיר פתאק,
אז - יואל שלום,
אז של חלפה.

אז מלב אז לה,
אז - שלם לזכה,
אז - חייב איני אלה,
אז של חלפה.

אפג רפ מאיר
אז פגור של פלוק,
אז גזיל פופ פפ,
אפאר לזכ גלא יוא.

לחיים טובים

תוכן העניינים

3	מזמזכירות
5	משולחנה של ועדת קליטה 2
6	סיכומי ישיבות וועדת משק
8	דיווח מהנהלת קש"ת
10	קול קורא - צוות התנדבות, תקציב 2019 ...
10	מפגש עם עמותת "בדרך להחלמה"
12	תאורה סולארית
12	נשים עושות שלום
13	חירום - נושא חשוב גם במעברות
14	הקיבוץ כפי שהיה - בית הספר הקיבוצי
17	בומי (שיר)
19	ראיון עם ברק אייזנברג
20	לא מפחדים - פייר קליינהאוז
22	תיעוד חברי הקיבוץ
22	גדרובה - "מלבושי הנפש" בשמה החדש ..
22	פילאטיס בקיבוץ
24	ימים לבנים בברלין
26	ברכות ואיחולים
26	עובר ושב
27	להב חד - מפנקסו של צ'פו

דבר העורך

חודש דצמבר כבר בפתח ואיתו - חג החנוכה - חג האורים.

כילד אהבתי במיוחד את חנוכה. החג לילדים היה תמיד בלתי נשכח: בעזרה הוקמה במה גדולה ואהוד טחנאי ומודי להב (ולפעמים גם מחליפים) עטו על עצמם סביבונים ענק, רקדו ושרו וחילקו מתנות לכל הקבוצות. זכור לי שהמתנות "גלשו" על חבל מהקומה השנייה של העזרה ומילאו אותנו הילדים, באושר גדול. לאחר החג כולם נכנסו לחדר האוכל וטרפו את הסופגניות המופלאות והחמות של נעמי אדר שנדמה לי שגם הריבה שבתוכן הייתה תוצרת בית. במשך כל החג היינו מדליקים נרות ועובדים על טפטופים אינסופיים לכוסות קלקר שמולאו במים והפכו לפליאתנו לגושי שעווה צבעוניים עבים מלאי נטיפים. תמר וילק וציון טובי היו (אז ועדיין!) מציגים נפלא את סיפוריה של חנה זלדה ובעלה המתוסכל שעבד בפרך בשביל הליבויות שלו. וכמובן היו שירי חנוכה... הראשון שנחרט בזיכרוני היה **"ימי החנוכה"** (שכתב מרדכי ריווסמן במקור בשפה היידיש) אני זוכר את סבא שלי, ביביק, שר ביידיש את השיר הזה.

חנוכה הוא אחד החגים שנכתבו עבורם הכי הרבה שירים ואלו שנכתבו לפני קום המדינה רוויים הלך רוח ציוני ואידיאולוגיה קורנת ומשווים בין ניצחון המכבים לשאיפות הלאומיות של העם היהודי. דוגמה נהדרת לכך הוא השיר **"מי ימלל"** (גבורות ישראל) שכתב מנשה רבינא: **"בימים ההם בזמן הזה, מכבי מושיע ופודה, ובימינו כל עם ישראל, יתאחד יקום ויגאל"**.

שירי חנוכה נוספים מן התקופה הזו, מהדהדים כולם את אותו רעיון אידיאולוגי שהתעצם עם תהליך הציונות לפיו מצוינים ימי החנוכה לכבוד פעולה אקטיבית המנוגדת לדפוסי הפעולה הפאסיביים שאימצה היהדות הגלותית. **"נרותי הזעירים"**, למשל, שכתב מוריס רוזנפלד מתאר את סיפור הכישלונות והניצחונות של המכבים בזמנם וקורא בעקבותיו לעם ישראל לקום ולהתנער.

המשך בעמ' 26 <<

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שואל

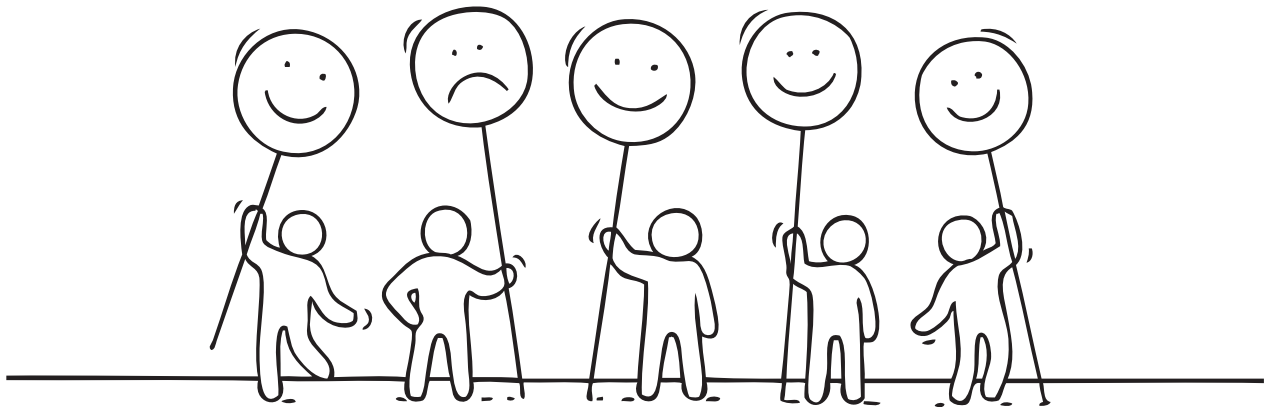
חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

צילום השער האחורי: גליה פלד

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

מן המזכירות

3 בקשה לתרומה לקרן סל"ע

מהלך הדיון:

אייל אלקלעי, רכז אזור גרנות מטעם התק"צ יחד עם אפרים שפירא שניהן כגזבר התנועה וירון יואל אחראי הפנסיה במעברות (שיחד עם יוסי ב"ש הם גם נציגינו במועצת התק"צ) פנו למזכירות בבקשה להרים תרומה לקרן סל"ע. ההיכרות של אפרים עם "סלע" נובעת מהתפקיד אותו מילא עד לאחרונה בתק"צ, ואילו ההיכרות של ירון נובעת מעיסוקו בפנסיה בקיבוצים. קרן סל"ע היא מערכת של עזרה הדדית שנוסדה ע"י התק"צ ומקור הכספים בה הוא תרומות שהתקבלו מקיבוצים, בעיקר בהזדמנויות של "רווחים מיוחדים". קרן זו שמה לה למטרה לסייע בהשלמת פנסיה הרשם לחברים בקיבוצים שמצבם הכלכלי קשה והם אינם יכולים לעשות זאת בעצמם.

החלטת המזכירות:

המזכירות התרשמה כי מדובר במטרה ראויה ובקרו שמנוהלת באופן מסודר ומפוקח, ומנחה את מרכז המשק ומנהל הכספים לבחון תרומה אפשרית כחלק מתכנית התקציב לשנת 2019 שתובא לאישור השיחה.

4 עדכון "אירוע חשמל"

מהלך הדיון:

חברי המזכירות עודכנו כי התלונה שהוגשה על ידי קיבוץ מעברות במשטרת ישראל ונחקרה ע"י מחלק ההונאה של משטרת כפר סבא, נסגרה מחוסר ראיות. עם זאת, ממשך להתנהל בבית המשפט הליך אזרחי. כל שלוש התביעות מספקי החשמל, כונסו תחת שופט אחד על מנת לקצר ולייעל את ההליכים המשפטיים ככל שניתן. השופט הנחה את הצדדים לקיים הליך גישור, עמדת קיבוץ מעברות הייתה ונשארה שאיננו מתנגדים לגישור,

סיכום ישיבות המזכירות ב-29.10.18 (1718)

1 אישור זכאות לדירת קבע - שני מס

מהלך הדיון:

בית משפחת רמן התפנה ומוגדר כ"בית קבע". הבית הוצע לחברים לפי רשימת הוותק. שני מס ביקשה לאשר זכאותה לבית קבע ואישור לשפץ את בית משפחת רמן כבית קבע עבודה.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה את בית משפחת רמן כבית קבע לשני מס.

2 אישור זכאות לדירת קבע - רחל ברון

מהלך הדיון:

לרחלי ברון אושרה זכאות לבית קבע בשכונת אקליפטוס ב' עוד ב-2015. המזכירים דאז פנו לרחלי בבקשה לוותר על בית חדש באקליפטוס ב' לטובת משפחת גנו ולקבל כדירת קבע את דירת גנו, אחרי שיפוץ. מכיוון שהדבר לא אושר בפרוטוקול מסודר של המזכירות, מתבקשים חברי המזכירות לאשרר את ההסכמה שהייתה עם רחלי ולאשר זכאותה לבית קבע בבית אותו תפנה משפחת גנו.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה את בית משפחת גנו כבית קבע לרחלי ברון.

2) עדכון ודיווח על התקדמות תהליך השינוי

מהלך הדיון:

"אנשי דרך" - אילן מאיר וניר ברעם שמלווים מקצועית את השינוי במעברות, יחד עם גיל שנקר - יועץ בנושא תקשורת והנגשת מידע לציבור ועיריית שרון שמתכללת את הנתונים הכלכליים והכספיים של מודל השינוי - עדכנו את חברי המזכירות בהתקדמות תהליך השינוי בכל אחד מהתחומים הרבים הכרוכים בו.

אילן וניר תארו את תחילת הליווי של מעברות על רקע תהליך מתמשך של מספר שנים, שלא הגיע לכלל מיצוי והחלטה. עם כניסתם ערכו מיפוי שכלל מפגשים עם חברים והצעה לתהליך מחדש. המזכירות שמעה על עבודת הצוות המוביל, מועצת השינוי והמפגשים עם הציבור.

עיריית דיברה על כך שלכל החלטה או עקרון שמתקבל במסגרת מודל השינוי יש ביטוי כספי וכלכלי. עיריית בעצם אוספת את כל הנתונים הרבים הללו לקבצים איתם ניתן לעבוד ולתפעל קיבוץ מתחדש. מדובר על כל פרט ופרט בתחומי החיים שלנו: שימושים ומקורות - משכורות, חיצוניות ופנימיות, תקציבי משפחות בהתאם להרכבן, תחשיבי המיסוי, פעילויות ענפים אחרי שינוי, הכנסות הקהילה ועוד ועוד. איסוף ועיבוד הנתונים כולל עבודה עצומה הן של רכזי הפעילויות והתחומים השונים והן של עיריית וממנה של מיכל הלפרן וצוות הנה"ח שמכיין את הקבצים לעבודה כך שיוכלו להנפיק חיובים וזיכויים לפי המודל החדש.

על פי קצב ההתקדמות בתחומים הללו נראה כי נוכל לחלק לחברים תלושי שכר פנימיים ותקציבי סימולציה בשבוע השני של דצמבר ומיד לאחר מכן להזמין למפגשי משפחות.

במקביל נבדק ע"י אנדי ואופיר כל המערך העסקי על מנת שנוכל לוודא שיוכל לתמוך במודל. כל הנתונים הוגשו לשמחה פרקש, רו"ח הקיבוץ ואנו ממתינים להתייחסותו. שמחה יגיע כמובן גם לוועדת המשק להשמיע את התייחסותו להתכנות הכלכלית ורק לאחר אישורה של הוועדה נוכל להביא מודל שלם להצבעה.

גיל תאר את מגוון הדרכים והתוצרים שהוכנו ונמצאים בעבודה כאשר המטרה המשותפת היא שהחברים יכירו את מודל השינוי, יגיעו לקלפי תוך יכולת להבין את התמונה המשפחתית והאישית שלהם אחרי שינוי ויוכלו לעשות בחירה מושכלת ונכונה עבורם.

עוד דובר על כך שקיבוץ מעברות בוחר בתהליך של התחדשות שלא מכורה נסיבות, אלא מתוך בחירה. יש

תאריך טרם נקבע. קיבוץ מעברות ואבי כהן מיוצגים כל אחד ע"י משרד עו"ד אחר, היות והתביעות הוגשו בנפרד כנגד קיבוץ מעברות, מעברות חשמל ורפת חפר וכנגד אבי כהן.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות שמעו את הדיווח וימשיכו ללוות ולהתעדכן ככל שתהיה התפתחות כלשהיא.

סיכום ישיבות המזכירות ב-12.11.18 (1818)

1) תושבות במעברות ובחירה מחדשת של צוות מהמזכירות לטיפול בנושא

מהלך הדיון:

כמידי שנה, לקראת סוף השנה אנו מחדשים הסכמי תושבות במעברות. המזכירות הקודמת פעלה בתחילת דרכה ברגישות ונחישות על מנת שנושא התושבות ינוהל בצורה מסודרת והוגנת. המזכירות קבעה עקרונות ודרך התנהלות לקבלת הנחה (במידה ויש פניה שכזו), הדגישה בהסכמים את ההנחיה לחיוב חבר/ה שבן/בת הזוג שלו אינו משלם תושבות לפי ההסכם. כמו כן מינתה צוות מתוכה לטיפול בנושא על מנת שלא יטופל רק על ידי מזכירות הקיבוץ.

בצוות: מזכיר/ה, מנהל/ת קש"ת ושני חברי מזכירות. הצוות בחן את כל ההסכמים, הקפיד להיפגש עם כל התושבים ובני זוגם וליווה חתימה על הסכמים. מקרים מסוימים על פי שיקול דעת הצוות והנחיות המזכירות, הופנו לפורום הרחב. המזכירות קיבלה סקירה על מה שנעשה בשנתיים האחרונות ונתונים על התושבים במעברות.

החלטת המזכירות:

המזכירות בחרה מחדש צוות תושבות הכולל את מירב - מזכירה, אפרת - מנהל/ת קש"ת, כרמי דניאל - חבר מזכירות וממשיך מהצוות הקודם וגיל שמואל - חבר מזכירות. במהלך דצמבר ישלחו הסכמי תושבות 2019 לכל התושבים ויתקיימו פגישות עם תושבים ובני זוגם על פי הצורך. צוות התושבים פונה בזאת לבנים וחברים שבני זוגם מתגוררים במעברות וטרם פנינו אליהם - להתקשר למזכירות ולתאם פגישה עם נציגי הצוות לצורך הכרות וחתימה על הסכם תושבות.

בכפוף לאישור מזכירות). לאורה תמשיך להגיע למעברות 4 ימים בשבוע ויום העבודה הנוסף יתבצע מהבית ללא תוספת עלויות נסיעה מהקיים כיום. בכך יתפנה זמן בימים שלאורה במעברות לטובת חברים הזקוקים לכך ולטיפול בשוטף.

4 איל ארדיטי - פניה לשנה שניה של חופשה מיוחדת.

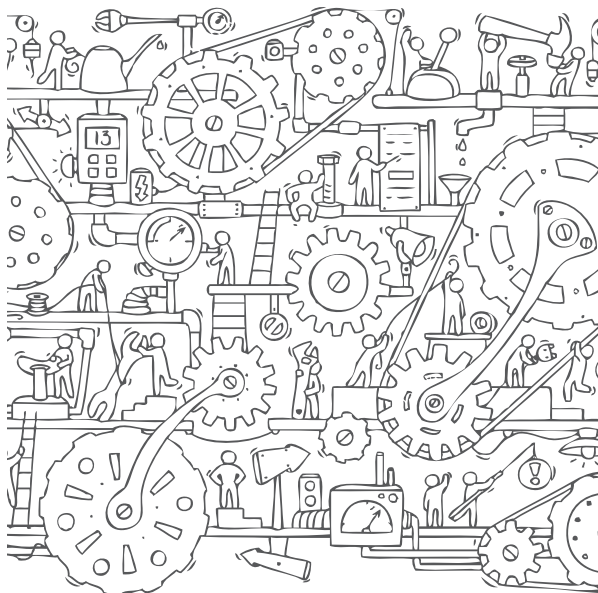
מהלך הדיון:

איל ארדיטי מסיים שנה של חופשה מיוחדת ופנה בבקשה לאשר לו שנה נוספת, שנייה של חופשה מיוחדת.

החלטת המזכירות:

הפניה אושרה בכפוף לחתימה על הסכם חופשה מיוחדת מחודש.

מירב שוטב

משולחנה של 2 ועדת קליטה

כהמשך לדיווח מהעיתון הקודם, אני מבקשת להוסיף למצבת הנקלטים את ליאור וסתווית כתר. ליאור הוא בן קיבוץ מועמד, וסתווית אורחת למטרות קליטה.

גם להם ולמשפחתם אנחנו מאחלים קליטה מוצלחת והרבה שמחה כמוכן!

נורית יואל - בשם הועדה

לזה יתרונות וחסרונות מובנים. הבחירה בשינוי איננה רק רציונאלית או רק מה יקבלו חברים מבחינה כספית אלא כרוכה בפחד מהבלתי מוכר אל מול התקווה של הזדמנות ואפשרויות חדשות הטמונות בשינוי.

נדבך חשוב וקריטי הוא נושא האמינות של הממסד בעיני החברים. חברים רוצים לדעת שעיצוב המודל נעשה תוך התחשבות באינטרסים המגוונים של כלל החברים ושימשכו התמיכה והליווי של החברים גם בתקופת ההסתגלות לשינוי.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות ימשיכו ללוות ולעסוק בסוגיות המתבקשות בתהליך השינוי ובתפקיד המזכירות כהנהגת הקיבוץ בתקופה זו. ההבנה הרווחת היא שיש חשיבות לכך שהממסד לקח על עצמו את הובלת התהליך וראיית היתרון בליווי מקצועי חיצוני של "אנשי דרך". המהלך הבא שתידרש אליו המזכירות יחד עם ועדת שיחה יהיו סדרי ההצבעה על מודל השינוי ובניית היום שאחרי עם האתגרים הצפויים בשנה-שנתיים הקרובות.

3 אישור תוספת להסכם עבודה של מנהלת מש"א - לאורה פרידמן

מהלך הדיון:

הכנת מודל השינוי מחייבת את ממלאי התפקידים לבצע משימות רבות שמתווספות לשגרת העבודה הרגילה. על יחידת מש"א מוטל לבצע בחינה של משכורות ואיסוף נתוני העבודה והפרנסה של כל החברים כדי להכניס אותם באופן המדויק ביותר למערכת שמנפיקה בסופו של דבר את תלושי השכר הפנימיים ואת תקציבי הקיבוץ המתחדש. בנוסף, קבלת החלטות על שינוי אורחות חיים, תדרוש אף היא תשומת לב מיוחדת ממש"א לליווי של חלק מהחברים בתקופת ההסתגלות להתנהלות החדשה. לא אחת חברים מתלוננים שמנהלת מש"א אינה זמינה מספיק עבורם. לאורה מודעת לצורך להתפנות יותר לחברים ולטיפול בשוטף ואיננה שבעת רצון מהמצב כפי שהוא. על כן ביקשה למצוא פתרון, זמני, שיאפשר לה לתת שירות טוב יותר ולהיות זמינה יותר לפניות. לאורה עובדת במעברות ב-80% משרה שהם 4 ימים בשבוע. הצענו ללאורה יום עבודה נוסף בשבוע למשך 6 חודשים. האופציה האחרת הייתה לשכור שירות של אדם חיצוני למשימות מיוחדות הקשורות להכנה של מודל השינוי. אופציה זו תהיה פחות יעילה והרבה יותר יקרה.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה תוספת להסכם העבודה עם לאורה למשך 6 חודשים עם אופציה ל-3 חודשים נוספים (שימושו

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 12.09.18 (1418)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול -1318 אושר
2. אישור לנוהל בחירת יו"ר ודירקטורים בחברה ציבורית- נידחה
3. אישור השקעות חציון שני קיבוץ מעברות
4. בניה ובינוי - ערכון בנעשה בקיבוץ ובשטח התעשייה.
5. סיכום פרויקט כולבולית.
6. שונות.

סיכום ישיבה מתאריך: 08.10.18 (1518)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1418
2. חציון קיבוץ מעברות בהשתתפות שמחה פרקש ושלומי עובדיה
3. חציון מוצרי מעברות
4. שינוי אישור תאריכי חלוקת בונוס - נדחה
5. שונות

1. אישור פרוטוקול - אושר
2. דוחות כספיים 30.6.2018 - קיבוץ מעברות
אנדי דווח על נקודות מרכזיות בתוצאות:
מפעלים - ידווחו באופן פרטני
מתכת מעברות - טרם הוכרו ההכנסות מפרויקט תמה שהסתיים רק בסוף ספטמבר. החברה תהיה רווחית בסוף השנה.
מטעים - על פי התוכנית ברווח קצת קטן משנת 2017.
יזמויות - מתחילת אפריל הגדלנו עלות שעת עבודה וכל יזמות משלמת שכ"ד וארנונה.
הבדל משמעותי בין החציונים 2017 ו-2018 נובע מתשלום הבונוס לבכירים בגין עסקת מטרנה.
שלומי עובדיה מציג את הנתונים הפיננסיים:
דגש על ההבדלים בין השנים.
מוצרי מעברות לפי תקינה ישראלית מראים הפסד.
קרנות השתלמות יצרו בחצי שנה הפסד קטן.
רפת ממשיכה להרוויח.
עודף מזומנים לאחר ניקוי התחייבויות שלומי הציג את התזרים.
שאלה בקשר למיסוי הקיבוצים. "מיסוי אישי" ולא "מיסוי קולקטיבי" - מה זה אומר לגבי קיבוץ מעברות? שלומי מבהיר שהשינוי המדובר הוא לגבי קיבוץ מתחדש. השינוי בקיבוץ מעברות הוא רק בביטוח לאומי.
רוני מציג סיכום תמחירי:
הצגת דוחות חינוך מעברות לראשונה. בית הספר כרגע ברווח וגם מחזיר מה שהוא צריך מהקיבוץ לפי ההסכם. מראה הגדלת הפחת בהשקעות ממטעים ומעברות חשמל
מדגה - נסגר

1. אישור פרוטוקול - אושר
3. אנדי הציג תוכנית השקעות מול ביצוע. בגלל עיכובי היתרים לא ביצענו הרבה מהשקעות הנדל"ן. עד סוף 2018 יצאו יותר כספים.
החלטה: אישור השקעות חציון שני 2018 בקיבוץ מעברות התקבל ברוב קולות.
4. פרויקטים בבניה ערכון מצב ספטמבר 2018.
  - פיתוח כל השטח - עלות 10-11 מיליון ₪ כולל שטח תרימה.
  - תרימה מחסן 4 - היתרים טופס 4 סיום חודש נובמבר.
  - רמות חפר לו"ז לעבודות פיתוח- עמוס לא מוכן להתחייב. היינו אמורים לקבל אישורים והיתרים באמצע 2018. כל הסיפור של בית מנחם גזל הרבה זמן ועיכוב גדול בלו"ז. כרגע יש לחץ גדול על קבלת היתר פיתוח על מנת להתחיל פיתוח. כמו כן הוגשו בקשות להיתר בניה לכל הדגמים. נראה כרגע שבמהלך 2019 תתחיל עבודה. תכנון שכונה כמו רמות חפר לוקח 5 שנים מיום בחירת אדריכל, כל פרויקט אחר של תכנון ורישוי לוקח 3 שנים.
5. סיכום פרויקט כולבולית
היסטוריה: באוגוסט 2014 הצביעו בשיחה 80% בעד איחוד חנויות.
ריבה מסבירה על התחלת המהלך.
אנדי הציג את הנושא במצגת. מה הוחלט בכל שנה ואושר בוועדת משק ומה בוצע בפועל. כל שנה הוחלט על עוד סכום להשקעה. כנראה שהתכנון הראשוני היה בחוסר גדול. נושא כחשמל מהווה הוצאה גדולה מאד מעבר להערכה הראשונית.
מסקנות מרכזיות:
  - מנהל פרויקט (חייב להיות) לא בהכרח מצוות הבניין.
  - צוותוועדת היגוי מלווה את הפרויקט באופן צמוד וקבוע.

4. שינוי אישור תאריכי חלוקת בונוס. - נדחה
5. שונות - אנדי מוסר על הקמת צוות איתור ליו"ר תרימה, בצוות - ירון יואל, דורון גרינבלט, לאורה פרידמן (מ. מש"א).

סיכום ישיבה מתאריך: 15.10.18 (1618)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1518.
2. חציון תרימה בהשתתפות מנכ"ל תרימה יואב אלישוב
3. אישור שינוי תאריכי חלוקת בונוס.
4. התנהלות עם חברה ציבורית (צוות יחסי קיבוץ - חב' ציבורית)
5. מקורות ושימושים - המשך - נדחה.
6. שונות.

1. אישור פרוטוקול - אושר
2. **הצגת חצי שנה 2018 דוחות כספיים תרימה:**
יואב התנצל שלא יוכל להגיע, רונן בר ניר מנהל הכספים מציג את הנתונים.
נקודות מרכזיות:
מכירות בארץ דומות לשנת 2017 יצוא - ירידה.
שכר עיבוד - ירידה קלה
רווח גולמי - מעל לתחזית
רווח תפעולי - מעל לתחזית
במאזן יש תיקונים, שנבעו מהסדר בין השותפים לשעבר, לאחר קניית 50% מהמניות על ידי הקיבוץ. הלוואות - ירידה מול סוף שנת 2017.
ממשיכים להשקיע בשדרוג מערך הייצור.
ימי עבודה - צמצום בימי עבודה ובמצבת כ"א, כתוצאה מתהליך הכנה לכך שהשותף לשעבר יוציא את מוצריו ממערך הפיתוח והייצור.
ריבוי תקלות בציוד מתיישן.
עיכובים במשרד הבריאות, דחה השקה של מוצרים שתוכננו לצאת כבר בחציון הראשון ונדחו לסוף שנה.
דיונים עם ההסדרות על תנאי העובדים.
עבודה עם גורם חדש בייצור ואריזת מוצרים בשבילן.
תרימה עברה השנה ביקורות מס הכנסה ומע"מ.
בחודש האחרון תרימה עברה גם ביקורת משרד הבריאות וקיבלנו אישור GMP.

מתחילים פרויקט חדש בשטח התעשייה של מחסן ומעבדה על מנת לצאת ממחסן קיסריה ומבנה המעבדה באבן יהודה.
משה מסכם ומברך על תוצאות יפות לחצי שנה וכל הכבוד לעובדים ולהנהלה.

מוסך - יש גידול קטן ברווחים
השכרות מבנים לתעשייה, עסקיות ולהשכרה - דומה לתוכנית ולשנה שעברה.
בניה והנדסה - יש רווח בעקבות התחלת פרויקטים בשטח המפעל אך לא לפי התוכנית.
מנהל וכלליות - יש ירידה בתוצאות מול שנה שעברה ומול התוכנית.

מיוחדות - בינתיים יש רווח. בעיקר מדמי קליטה.

קהילה:

קהילה סיימה ברווח לעומת התוכנית.
ההפרש נובע מתמחור יתר בתקציבים אישיים.
הכנסות מעובדי חוץ ירדו בעקבות Relocation ויציאה לפנסיה של מספר חברים בעלי משכורת גבוהה.
קרנות השתלמות בהפסד בחצי הראשון של השנה.

3. תוצאות מוצרי מעברות

איל מציג נקודות מרכזיות:
כל החברות עומדות בתוכנית ואף טוב יותר, השקענו באלגיה ועברנו לשליטה 54%, התחלת עבודות בשטח, אישורי הסכמים בין המפעל לקיבוץ.
מוצרי מעברות מבצעת שינויים בחברות הקיימות על מנת לשפר תוצאות ויחד עם זאת, מחפשים תחומים חדשים להשקעה בארץ ובחו"ל.
אפרת מציגה את התוצאות:

מזביעה על בעיה של איוש חברים במפעל. מתוך 17 משרות שנפתחו במוצרי מעברות, הייתה פניה מ"מ לשלושה חברים אך לא היו מעוניינים לעבוד במוצרי מעברות, נראה שאין רצון של חברים בקיבוץ לעבוד במפעל.

אפרת מציגה את המגזרים שבארץ, כולם במובילות שוק:

מגזר הבריאות - עלה לרווח תפעולי וגם גדל המחזור.
מגזר חיות המחמד - החברה בטורקיה ממשיכה לצמוח. כרגע יש בעיה בגלל המצב הכלכלי הרע בטורקיה.
בישראל - שוק הפרימיום גדל וכן מגמה של אימוץ חיות מחמד. גידול משמעותי בהכנסות 17%.

במחלקה החקלאית, הצאן עבר את הבקר במכירות והמחלקה ממשיכה להיות יעילה ורווחית. מבצעים גם גידורים על מט"ח שעוזר מאד לריווחיות.

מגזר חומרי הגלם - אלגיה בצרפת. מראה שיפור ניכר בתוצאות ברבעון השני. לאחר השקעות במפעל עצמו, המפעל משפר תוצאות ויעילות.

איל ציין את הפעולות שמתבצעות כרגע ובעתיד הקרוב בקבוצה, על מנת לצמוח בשורת ההכנסות והרווח. משה מודה להנהלת מוצרי מעברות.

דיווח מהנהלת קש"ת

5 בנובמבר 2018

קריטריונים לעבודות אחזקה פרטיות

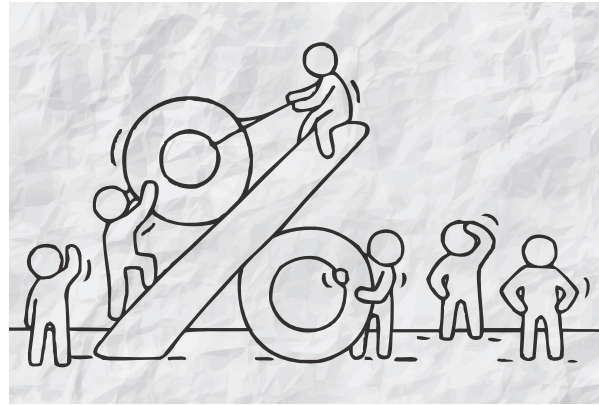
מוזמנת: ענת קדר

הקדמה: לענף האחזקה תקציב של 2,300,000 ₪ (נכון לשנת 2018). תקציב זה אמור לשרת כ-170 דירות מעבר ומספר דומה של דירות קבע. מתוך סכום זה מוקצים כ-800,000 ₪ עבור שיפוץ וטיפול בכ-37 דירות שבמעבר. (דירות שמתבצעות בהן עבודות כאשר הן פנויות לאחר שפנו מדיריים ולפני איכלוסן מחדש). המשמעות היא ששליש מתקציב האחזקה מיועד ל-10% ממספר הדירות הכולל. יתרת התקציב מיועדת לכל עבודות האחזקה השוטפות שעיקרן עבודות שבר עקב הבלאי הגבוה, ככל שהדירות "מזדקנות".

דירות מעבר: כל הדירות בגדלים השונים שאינן מוגדרות כדירות קבע (שיכון ותיקים). לעבודות אחזקה בדירות אלה קיים "מסמך סטנדרטיזציה" (שאושר על ידי קש"ת ב-2016) שמגדיר מה מספק הקיבוץ, על פי גודל הדירה. מקובל לאפשר ביצוע של עבודות פרטיות, על חשבון החבר, בדירות גדולות יחסית כמו דירות השיכון המערבי או גדולות מזה. עבודות שמבוצעות על ידי האחזקה מתקיימו של הדייר.

דירות קבע: נבנות על פי "מפרט טכני" שניתן על ידי הבניין לדיירים המיועדים לתכנן את ביתם החדש. מדי תקופה משתנה ה"מפרט" ומכתיב את הסטנדרט לאותה שכונה שנבנית. עליה בסטנדרט משפיעה בד"כ על עלויות האחזקה. (הבית גדול יותר והפריטים בו יקרים יותר..)

כעת מובא להחלטת קש"ת מסמך שמטרתו להסדיר את הקריטריונים לעבודות אחזקה, שמספק הקיבוץ, בדירות הקבע. הנהלת קש"ת דנה ברשימת הקריטריונים לחיוב עבודות אחזקה ומפרסמת לציבור את פרוט עבודות האחזקה הסטנדרטיות שמספק הקיבוץ, וכן את הקריטריונים לעבודות פרטיות, בתשלום.

3. הזזת מועדי חלוקת בונוס:

אנדי הציג את הבקשה להזזת שני מועדי חלוקת הבונוס לחברים: 40% מהתוכנית השנתית אחרי פרסום דו"ח חצי שנתי והשאר לפי תוצאות אמיתיות של סיום שנה עם פרסום הדוחות.

החלטה:

לאשר את הצעת מרכז המשק. בעד 21, נגד 0, נמנע 1 אישור בונוס חצי שנתי 2018. על סמך תוצאות חציון ראשון 2018 נחלק 40% מהבונוס המתוכנן לשנת 2018. החלטה: לחלק לחברים את הבונוס בהקדם האפשרי. בעד 22, נגד 0, נמנע 0

4. הצעה למסמך המסדיר אפשרויות שליטה של הקיבוץ על חברה ציבורית.

הצוות: עירית שרון, אמנון אברמוב, רונן בר-ניר רקע: משנת 1993 (מועד יציאת מוצרי מעברות לבורסה), לא עודכן המסמך על יחסי הקיבוץ וחברה ציבורית. לאור השינויים הרבים ברגולציה של ממשל תאגירי מאז ועד היום, התעורר הצורך לעדכן את המסמך. אמנון מציג את העבודה שנעשתה בחודשיים האחרונים. מצגת מצורפת. הצוות נפגש עם יושבי ראש דירקטוריון לשעבר ונוכחיים במוצרי מעברות, עו"ד שמייצגים מפעלים קיבוציים בבורסה, הנהגות קיבוצים עם מפעל בבורסה. רונן הציג את המסמך:

"החלטות קיבוץ בנושא: קיבוץ ומפעל (כחברה ציבורית)" נערך דיון וההערות והעצות לשינויים עברו לצוות. הם יברקו מה ניתן לשנות ולהוסיף במסמך.

המסמך מאושר על ידי עורכי דין. המסמך הסופי יגיע לאישור ועדת משק והמלצה לאישור בשיחת קיבוץ. מלבד ההערות השונות, רוב הדוברים שיבחו את עבודת הצוות ועמדו על החשיבות של דיון בנושא חשוב זה, כל כמה שנים.

מסר: משה טליאס - יו"ר ועדת המשק הפרוטוקולים המלאים נמצאים לעיון במזכירות.

קריטריונים לחיוב עבודות אחזקה בדירות

- להלן רשימה חלקית של עבודות שאנחנו מבקשים להגדיר כעבודות על חשבון החברים:
1. עבודות בשטח פרטי. (חיבור בין פרגולה פרטית / מחסן לבית הוא פרטי. קומות שניות בדירות קבע מקבלות שירות אחזקה על חשבון הקיבוץ, בהתאם לצירוף הסטנדרטי).
  2. תיקון / החלפת אביזרים שאינם בסטנדרט התואם למפרט הדירה.
  3. עבודות הקשורות למזגנים.
  4. עבודות גז שאינן במסגרת תקינות מערך גז קיים לבישול (התקנה חוזרת של כירה - פרטי).
  5. תיקון שהוא תוצאה של "עבודה עצמאית של הדייר".
6. החלפת אביזר תקין.
  7. תוספות של חשמל ותקשורת, מעבר לקיים ועל פי מפרט הדירה.
  8. צבע בדירה או בקירות חיצוניים לבקשתו של הדייר ולא לצורך. (תיקוני צבע בגלל רטיבות או סדקים נעשים על חשבון האחזקה).
  9. ניקיון בכלים סניטריים, כיורים, מקלחות.
  10. תיקוני רהיטים
  11. תקלות הנובעות מצמחייה צמודה לבית.

אפרת אשל

* רצ"ב מסמך סטנדרטיזציה לדירות קבע.

מתן שירותי אחזקה - דירות קבע	
שירותי האחזקה ניתנים על בסיס ה"מפרט הטכני" של הדירה. הטיפול בתשתיות הבית ניתן ע"ח הקיבוץ	
מחלקה	פרוט השרות הניתן על ידי האחזקה
נגריה	תיקון חלונות ודלתות עץ. תיקון ארונות קיר, אמבטיה ומטבח על פי המפרט, לפי הסטנדרט.
אינסטלציה	תיקון תשתיות צנרת מים וביוב. צנרת גמישה לבן, גמישה כרום, קשיחה למטבח. תשתיות בתוך הקיר ומתחת לריצפה, ניקוזי ביוב. (החלפת/תיקון ברזים לפי הסטנדרט. החלפת/תיקון אסלות לפי הסטנדרט וכו').
חשמל	כל תיקוני תשתיות החשמל בתוך ומחוץ לבית על קירות חיצוניים. כולל שקעים/מפסקים, לוח חשמל, חוטים פנימיים, מונה, אישור בודק חשמל.
צבע	צבע הסטנדרט - לבן, לקירות ותקרה. תיקוני צבע יעשו לאחר פגיעה בתשתיות הבית - נזילות מים, סדקים וכדומה. (אם מצב צבע הקיר טוב, למרות גיל הדירה/מועד צביעה אחרון, לא ייצבע על חשבון האחזקה).
איטומים	איטומי סדקים, מוזאיקות, תיקוני אגניות, שיש, קרמיקה, רובה, חידוש סיליקון במקלחות ומטבח, תיקון גגות ומרזבים, מפתני כניסה ויציאה - כל הקשור לתשתיות על פי המפרט הטכני.
ריצוף	תיקון ריצוף וחיפויים נקודתי, על פי הצורך. אספקת אריחים לפי סטנדרט האחזקה שבמלאי (דייר שלא מעוניין בסטנדרט שבמלאי, האספקה תהיה באחריותו ועל חשבוננו).
אלומיניום	תיקון / החלפת רשתות קרועות, תריסים וזכוכיות של דלתות וחלונות על פי סטנדרט המפרט הטכני. כולל סגרים, שלבי תריס, שדות תריס, חבלי משיכה, מעצורים.
מסגרות	פילוס דלתות ממ"ד ושחרור חלון ממ"ד. תיקון שבר של מעקה גרם מדרגות, ממתכת.
גז	חיבור / ניתוק גז במטבח ע"י טכנאי גז מוסמך בכניסה לדירה. בדיקה תקופתית 5 שנתית לתקינות המערכת והחלפת צינור גמיש. מונה גז.
מים חמים וקרים	טיפול בתשתיות צנרת מרכזית וברודי חשמל/גז, על פי תקן שנקבע בקיבוץ.
תקשורת	טלפוניה, אינטרנט, טלוויזיה - כבלים. על פי התקן שקבע הקיבוץ.
* המפרט הטכני של הדירה מגדיר את סל הפריטים שניתנים לדייר על ידי הקיבוץ עם כניסתו לדירת הקבע. כל מה שלא נכלל כמפורט הנ"ל הינו על חשבון הדייר.	

קול קורא - צוות התנדבות ומעורבות חברתית, תקציב 2019

1. עדיפות לעמותות בהן ניתן לרתום להתנדבות חברי מעברות, מעבר לתרומה הכספית וליצור תהליך של עשייה ארוכת טווח.
2. לרכז מאמצים בתמיכה באוכלוסיית עמק חפר.
3. לאור תוצאות סקר ההתנדבות שנערך בקרב אוכלוסיית מעברות, יינתן דגש לפרויקטים הנוגעים בילדים, נשים, נוער, קשישים וסביבה.
4. עידוד הכרת האחר בסביבתנו, ערבים ישראלים, פלסטינים, דתיים, אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים וכו'.

חברי הצוות: אריאל דניאלס, אורית אלון, ברטה, יעקב אבנט, לילך מוזס-להב.

לחברים שלום, וודאי נתקלתם בפרסומים שלנו בחודשים האחרונים, ובכך אנחנו בצוות התנדבות פעילים מאוד בתחומים שונים, אבל אנחנו לא לבד. ישנם חברים רבים במעברות שפעילים בתחומי התנדבות שונים שעליהם אנחנו מספרים לכם מפעם לפעם בפרסומים שלנו. לקראת שנת התקציב 2019 התחלנו לאסוף בקשות של חברים לעזרה כספית בתחומי התנדבות שונים. על מנת שנוכל להתייחס לכל הבקשות ללא עדיפות למקדימים החלטנו להקצות זמן להנחת הבקשות על שולחנו מרגע פרסום מכתבנו זה ועד 25 בדצמבר 2018.

להלן עיקרי הקריטריונים המנחים אותנו בשיקולינו לעזרה בהתנדבות או תרומה לגופים שמחוץ למעברות:

מפגש חשיפה עם עמותת "בדרך להחלמה"

(הרשות הפלסטינית משלמת ברוב המקרים על הטיפולים עצמם). לפני כעשר שנים יובל התחיל בעזרה בהסעות למשפחה פלסטינית אחת, ואז לעוד אחת, ועם הזמן המיזם גדל והתרחב לכדי ארגון התנדבותי רחב היקף המסיע לבתי החולים בארץ ובחזרה כ - 120 חולים ביום.

היכרנו גם את נעים אלבאיידה, רכז העמותה הפלסטינית המקבילה, הגר בכפר ג'איוס שליך קלקיליה. השטחים החקלאיים של הכפר בותרו פעם ועוד פעם על ידי כוחות הביטחון לטובת גדר ההפרדה ולמען תושבי ההתנחלות הסמוכה. בנוסף, בנו שלו נפצע מירי בהפגנה כנגד הגדר ובנו השני עצור חודשים רבים ללא משפט. ובכל זאת, הוא אינו מוותר על התקווה לשלום ורואה בכל קורבנות הסכסוך, ישראלים ופלסטינים כאילו הם ילדיו, קורבנות שווא של סכסוך מתמשך.

נעים הפלסטיני ויובל הישראלי הם שליחים של שלום קטן הנרקם כל יום בין 50 נהגים ישראלים מתנדבים, מכל גווי הקשת הפוליטית בארץ, לבין אזרחים פלסטינים מוכי גורל. ראינו סרט מרגש על ביקור ניחום אבלים של מתנדבים ישראלים אצל משפחה מחברון הכואבת את מות בנה ממחלה קשה. הרצון הטוב והאהבה לנער שאיננו, מנצחים את המחלוקת וחוסר התקווה.

ביום חמישי 11 באוקטובר הזמנו אלינו למועדון את אנשי עמותת "בדרך להחלמה" למפגש הכרות עם פועלה של העמותה. העמותה עוסקת בארגון הסעות לפלסטינאים החולים במחלות קשות, ממעברי הגבול בין הרשות הפלסטינאית לבתי החולים בישראל לצורך טיפולים שאינם מסופקים בשטחי הרשות.

הכרנו את יובל רוט מייסד העמותה, ושמענו את סיפורו המרגש - יובל איבד את אחיו בפיגוע רצחני שבעקבותיו החל להיות פעיל בארגון מפגשים בין משפחות שכולות ישראליות ופלסטיניות. תוך כדי הכרות עם החיים בצדו השני של הגבול הוא נחשף למצוקה האיומה שחוות משפחות של חולים פלסטיניים הנזקקות להסעות יומיומיות לטיפולים בארץ, בעיקר של ילדים חולי סרטן ומחלות מסכנות חיים אחרות. משפחות עניות ברובן, החסרות אמצעים וממשכנות את כל רכושן כדי לממן את ההוצאות הנלוות לטיפול הרפואי. העיקרית שבהן היא ההוצאה על היסעים ממעברי הגבול לבתי החולים בארץ

THE ROAD TO RECOVERY
בדרך להחלמה
الطريق إلى الشفاء

תודה לשמעון ברקוביץ', הילה דביר, אריאל דניאלס, מתנדבי העמותה וחברי צוות התנדבות ומעורבות בקהילה שסייעו בהפקת המפגש.

במעברות שישה מתנדבים הלוקחים חלק בפעילות העמותה: חיותה שחם-שלם, אורלי שלם, עופר הרצוג, מודי להב, אמנון אברמוב ויעקב אבנט. חברים המעוניינים להצטרף לפעילות זו מוזמנים להתקשר ליעקב אבנט.

יעקב אבנט

שני כאבים באו לחתוך בי. האחד על מותו ועל צער הוריו. השני, על החיילת במחסום שראתה אותי מוריד אותם, ואת הילד צועק בכאביו, ואת כיסא הגלגלים, ואת הייאוש והתקווה... וכל שנותר לה לומר לי: "בדקת שלא השאירו לך משהו (כינוי למטען) ברכב..."

ובכן, בשבוע שלאחר רצח רבין, עמדתי בתור אצל פקיד מס הכנסה ברמת גן. הפקיד נעלם והתור גדל. לא הבנתי את פשר היעלמותו ועל כן שאלתי להיכן הלך. וזה שעמד מאחורי ענה: תוציא אקדח ותירה בו. כן תירה בו, החרתה החזיקה אחריו עוד אחת מקדמת התור. מדוע עלי לירות בו, שאלתי. ככה אתם, אמר האיש, לא טוב לכם אז אתם יורים. הקולות מסביב הנהנו.

אמרתי: רבותי, דעו לכם שלא אני הייתי זה שירה בראש הממשלה. אבל אתם יודעים, הכיפה הסרוגה הענקית שעל ראשי, כמו החיג'אב של המתמטיקאית מהעיירה דורה אשר במזרח צומת תרקומייה מספיקות כדי לשקע את הדעת במדמנת הכסילות, כגיהנום האין סופי ששמו תיוג.

כך דעתי במוצאי יום הזיכרון לרצח בני פרל.

לסיום - הנה דברים שכתב הרב בני פרל המתנדב בעמותה לקראת יום הזיכרון להירצחו של יצחק רבין:

לזכרו של הילד סלימן סווייטה ז"ל ובשלהי יום הזיכרון ליצחק רבין כתב מתנדב העמותה הרב בני פרל:

הסעתי ילד חולה סרטן. ילד בן שבע, הוא ואימו ואביו. בכניסה לרכב הוא צרח מכאב. כל תזוזה - ייסורים באו עליו. בן שבע, פניו כשל הצעקה של מונק ורגלו, נפוחה עד אימה. שלא כהרגלי הטוב לבקש ממנוע הרכב להבין את ישותו המטאפיזית על כל כוחות סוסיו והמומנט שנתן בו האדם, הפעם, הובלתי את רכבי ברכות. ובכרות שחו לי הוריו על חייהם. האימא מורה למתמטיקה, נאלצה לעזוב את עבודתה כדי לטפל בילד. האבא, חובש ונהג אמבולנס בסהר האדום, נאלץ לקצץ משמרות. ורק מקוים לטוב. במחסום תרקומייה, הורדתי אותם. כאשר ביקשתי את שם הילד ושם אימו, האב תהה... כאשר אמרתי לו שכך נוהגים יהודים כדי להתפלל על חולה, ובשבת אתפלל עליו, האב בכה.

לפני שבועיים הודיעו בקבוצת המייל של המתנדבים, שהילד הלך לעולמו.

חירום נושא חשוב גם במעברות

מה זה חירום? איך נגדיר? כאשר קורה אירוע חריג המשפיע על שיגרת החיים של הפרט או הקהילה - זהו אירוע חירום. השיגרה לפתע משתנה! אנחנו מאפיינים כ-9 סוגים של מצבי חירום: ביניהם תאונות שונות, אסונות טבע ורק אחד מהם זו מלחמה. במשך 18 שנים של מצבי חירום בדרום נבנתה תורה לניהול קהילה במצבי חירום. אירוע החירום מחייב פעילות מובנת ממוקדת מטרה.

את הקהילה מנהלים צוותי חוסן/חירום ישובי - צח"י. לנו במעברות יש צוותי צח"י לכל התחומים ואנו מרעננים את היכולות של הצוותים. ביום רביעי 14.11.18 נפגש מטה החירום של הקיבוץ לתרגל עבודת מטה במצב מלחמה.

שעת התרגיל: 16:00. התרגיל מוגש יפה: דף למתרגל ותרחישים שונים מוגשים על דפים לפי סדר.. למטה זרמו נתונים על המצב המחמיר במדינה ובמרחב המועצה. חברי המטה נדרשו לקבל החלטות על כניסה אפשרית למצב חירום: מה להודיע, למי להודיע, האם להפעיל הצח"י!

בשלב שני הוכרו בתרגיל על מצב חירום במדינה. מתקפת טילים מצפון ומדרום על כל מרחב המדינה. במרחב המועצה נפלו כמה טילים ובמעברות נפלו 2 טילים! לפי פקודות מקדימות ותרגול, יצאו צוותי צח"י למקומות הנפילה: ביטחון חילוץ וכיבוי, חובשים ובריאות. כוחות הביטחון והחירום של המדינה לא יגיעו למיגזר הכפרי - רק לעירוני.

השעות הראשונות אחרי הפגיעה הן קריטיות להצלה. "אנחנו חייבים לפעול נכון ומהר". מהדיווחים של הצוותים ממקומות הפגיעה מתקבלת התמונה למטה הקיבוץ בחמ"ל:

ליד שער הקיבוץ מיניבוס עם חברים נפגע. יש פצועים. שריפה במחסן נוי ובחשמליה. בתרימה נופצו חלונות. ליד שער קרל עולות באש 3 מכוניות. הבית הראשון ניפגע. משפחה בבית בהלם. אין חשמל. הגנרטור ליד הנגרייה נפגע. הגנרטורים לא פועלים.

במטה הקיבוץ מיכה שמנהל את התרגיל מרגיע ועושה סדר בדוברים ומבקש הצעות לפעולה. נילי מדווחת על טיפול בנפגעים ופינוי לבתי חולים. דרישה רחופה לנהגים ומכוניות. חגי מעדכן את הנתונים. אנדי מעלה דרישה רחופה לגיוס חברים לסיוע לצוותים פועלים. לאהובי יש רשימות. החברים מפוזרים במקלטים וממ"דים. מירב מעדכנת שחברים לא חזרו מהעבודה ויש גיוס לצבא. צריך להיערך לעזרה למשפחות עם ילדים קטנים שהאבות אינם.

אפרת מעדכנת שהמצב במקלטים קשה. אין ניסיון בישיבה הדחוסה. אין חשמל, אוכל, מים. אייל להב מבקש להגדיר בקצרה וברור מה להודיע לקהילה. חשוב שהדוברים תהיה ברורה וקצרה. נילי מעלה דרישה רחופה מהמועצה לסייע למשפחות שנפגעו. פסיכולוגים ויועצים...

חברי המטה נחשפו למורכבות של אירוע חרום כזה. אין ניסיון לפעולה נכונה. זמן הפגישה נגמר.. מיכה רק מעלה האירוע הבא: חזרה לשיגרה. התרגיל ימשך במיפגש הבא.

אנו פונים לחברים: הצטרפו לצוותי החירום. השעות הראשונות הן קריטיות: "שעת הזהב". קהילה המנוהלת נכון בשיגרה חייבת להתארגן נכון גם בחרום.

מיכה ארנון

המשך רשימותיו המאירות של יונתן פלד על הקיבוץ... והפעם: בית הספר הקיבוצי

בשורה, כמו רכבת, הייתה מרפסת. לאורכה ניצבו ארונות נעליים אשר שימשו גם ספסלים, עליהם התיישבו בשעות הערב חברי הקבוצה וניהלו שיחות ערות, רכילויות, שיעורי בית. היה זה כעין מועדון לחברי הקבוצה.

החינוך לחיי קיבוץ ב"מוסד החינוכי" וכן ב"חברה הצעירה", (ז"א בית הספר היסודי) נשען על 3 רגליים: לימודים, עבודה, חברה. הלימודים כללו בשנות ה-50 חמש שעות ביום, 6 ימים בשבוע. לאחר ארוחת הצהריים – 3 שעות עבודה (במוסד החינוכי). לאחר שדרך זו התבררה כלא יעילה, עברו לחמישה ימי לימוד מלאים של 8 – 7 שעות בכל יום, ויום אחד בשבוע הוקדש לעבודה. ב"חברה הצעירה" עבדו 2 – 1 שעות ביום בשירותים עצמיים ובמשק הילדים. העבודה הייתה כאמור, חלק חשוב בחינוך לחיי קיבוץ. הנערים והנערות עבדו בניקוי חדרי המגורים והכיתות, ב"משק המוסד" שהיה משק חי עם תרנגולות, אווזים, ברווזים, עזים וחמור, בגידול בוטנים, ובתקופה מסוימת היה גם גן ירק אשר נוהל על ידי חבר מבוגר, אך עיקר העבודות בו נעשו על ידי החניכים, בגינות הנוי של "המוסד", וכן בענפי הקיבוץ השונים. מקום העבודה לא היה קבוע, והוא הוחלף אחת לכמה שבועות – במטרה שהילדים והילדות יכירו ענפי משק שונים.

חיי החברה היו ערים מאוד ובעלי משמעות גדולה גם כן. כמו בקיבוץ, גם במוסד החינוכי היו ועודות שונות שנבחרו מבין חברי הקבוצות מכל הגילים. הן ניהלו את חיי החברה והתרבות. היו מסיבות, היו "שיחות קבוצה" ומפעם בפעם "שיחות חברה" בה השתתפו כולם. פעם בחודש יצא עיתון שנערך על ידי התלמידים. הייתה פעילות תנועתית של השוה"צ שכללה שיחות, דיונים חברתיים, רעיוניים ופוליטיים. היו "פעולות צופיות" – כעין הכנה לצבא, מחנות וטיולים שנמשכו 4 – 3 ימים בכל פעם. בקיצור – חיים מאוד אינטנסיביים.

באופן תיאורטי ומוצהר החיים ב"מוסד החינוכי" היו אמורים לדמות חיי קיבוץ והם היו כביכול אוטונומיים בהנהגת "מזכירות המוסד" שהורכבה מחניכים בוגרים, אבל למעשה מי שניהל את החיים היה "חבר העובדים", ז"א – קבוצת המורים והמחנכים. לאלה הייתה רמת מחויבות גבוהה ביותר כלפי החניכים. יש לציין, כי להיות מורה או מחנכת/מחנך במערכת החינוך הקיבוצית היה לא רק עבודה, אלא תפקיד וייעוד. הקיבוץ שלח לכך את מיטב חבריו וחברותיו, רבים מהם בעלי אישיות מיוחדת. בחלקם, גם אם לא כולם, היו מחנכים בחסד. הייתה תורנות בין עובדי החינוך, לנוכחות בשטח בית הספר בשעות הערב.

מרכיב משמעותי בחינוך הקיבוצי היה הקשר לטבע: מרכיב זה הודגש בייחוד בביה"ס היסודי: הרבה טיולים בסביבה, היכרות עם צמחים ובעלי חיים. כפי שהוזכר למעלה הושם

בית הספר ושיטת החינוך בקיבוץ היו ייחודיים לתקופתם. הגישה הבסיסית הייתה: חינוך לחיי קיבוץ, התנגדות לאקדמיזציה, התנגדות להישגיות, למבחנים – אפילו לבחינות בגרות. הלימוד היה למען הידע עצמו ובעיקר למען פיתוח אישיותם, השכלתם ואופקיהם של החניכים. מפעם בפעם היו בחינות, אבל לא ניתנו ציונים. מטרת הבחינות הייתה לבחון את הידע האמיתי של הילדים, על כן במקום ציונים מספריים המורים הבוחנים כתבו הערות אישיות לגבי תוצאות המבחן.

עד לשנות ה-60 הלימודים נערכו בחלקם במתכונת של "שיטת הנושאים". פרוש הדבר – עיקר הידע נרכש לא דרך המקצועות המקובלים, כגון היסטוריה, כימיה, פיזיקה, ספרות וכו', אלא בדרך הוליסטית: למשל נושא "הלול". זה כלל ביולוגיה, כימיה, כלכלה, תזונה, ארגון – כל הקשור לגידול תרנגולות. היו נושאים מיוחדים שנלמדו לחוד, למשל תנ"ך, ספרות, היסטוריה (כללית ויהודית משולבות), אנגלית ועוד, אבל ללימודי נושאים הייתה חשיבות מיוחדת שדרך לימודית זו קידמה. היה דגש על הומניסטיקה: בנוסף לנושאי הלימוד העיוניים שולבו במערכת הלימודית ספורט ומוסיקה. הרבה נערים ונערות למדו לנגן על כלי נגינה שונים. פעלה תזמורת והייתה מקהלה. התפישה הבסיסית הייתה שהדגש בלימודים לא צריך להיות על כמויות של ידע עובדתי, אלא למידה – כיצד ללמוד.

התהלכה על כך בדיחה באותם הימים, לפיה אחת מאיילות החן בכיתה י"א שלא כל כך ידעה את החומר בהיסטוריה, התפרצה לפני המורה וטענה שהיא לא חייבת לדעת עובדות, מספיק שידעת מרקסיזם... מעניין ששיטה זו חזרה בשנים האחרונות בבתי הספר הייחודיים שהחלו לצוץ בעשרים השנים האחרונות בארץ, כתחליף לכשלי מערכת החינוך הכללית הממלכתית, המקובלת. היא נחשבת כדרך חינוכית מתקדמת ביותר, לעיתים אפילו כניסויית...

תלמידי בית הספר – היסודי והתיכון חיו בתנאי פנימייה. לכל שכבת גיל (קבוצה) היה בית, בו רוכזו הכיתה שבה למדו, חדרי המגורים והמקלחות. בהתחלה הייתה ב"מוסד החינוכי" (כפי שבית הספר התיכון נקרא) מקלחת מרכזית אחת לכל בית הספר. (התקלחו לפי התור, בהתאם לחלוקה לשעות לכל כיתה). בכל חדר גרו 3 – 4 צעירים וצעירות, ביחד ללא הפרדה בין המינים. גם המקלחת הייתה משותפת לבנים ולבנות. רק באמצע שנות ה-50 הופרדה המקלחת מעל כיתה ט' לבנים ולבנות. לאורך החדרים שהיו בנויים

נושא האינדיאנים - קבוצת עופר. מחנכת: עינת טחנאי. (צילם: שאול דניאל, באדיבות ארכיון מעברות).

שיעור לבניית והפרכת טיסנים ברמות חפר (באדיבות ארכיון מעברות).

ספרים או שמעו רדיו. טלוויזיה עוד לא הייתה. מפגשים עם צעירים מקיבוצי הסביבה היו מוגבלים ביותר. בסה"כ הייתה זו חברה מאוד סגורה. היו כמובן מסיבות, בהן שרו שירים ישראליים, שיחקו משחקי חדר ורקרו ריקודי עם ישראליים. מוסיקה קלה וכן "ריקודים סלוניים" היו מחוץ לתחום. הן נחשבו כתרבות שיש לבוז לה ולדחות אותה על הסף. הן היו חלק מתרבות עוינת שהתנגדות לה הייתה גם אידיאולוגית וגם רגשית.

קשרים בין בנים ובנות היו קיימים כמובן, אבל התפיסה הייתה פוריטנית: "השומר אינו מעשן, אינו שותה כהל ושומר על הטוהר המיני" נוסף לכך, שככל הזכור לי, לא היה ב"מוסד החינוכי" כל חינוך מיני. קשרים רומנטיים בין בנים ובנות היו כמובן, אבל אני מאמין שברובם המוחלט נשמרו הגבולות הללו. נישואים בתוך הקבוצות היו נדירים והם היו בד"כ בין נערים ונערות מקיבוצים שונים שלמדו באותה קבוצה.

אם ב"חברה הצעירה" חיו ביחד רק ילדי "מעברות", הרי ב"מוסד החינוכי" היו גם ילדים מקיבוצים אחרים וכן "ילדי חוץ" מעטים. אלה היו נערים ונערות עולים או כאלה שהוריהם אשר חיו בעיר לא רצו או לא הצליחו להקדיש את הזמן לחינוכם, על כן שלחו אותם לקיבוץ.

בגיליון הבא: המשך הרשימות.

יונתן פלד

דגש על שלמות הנפש: אמנויות, יצירתיות, מוזיקה, עידוד חקירה. זה המשיך במידה מצומצמת יותר גם בכיה"ס התיכון. בגילאים אלה התווספו גם טיולים גדולים יותר, כגון טיולי קבוצה וטיולי תנועה. היו אלה טיולים קשים למדי, עם תרמיל על הגב שהכיל אוכל לכמה ימים, מימיה על החגורה ושק שינה. הם שאבו השראה ממסעות הפלמ"ח שלפני מלחמת העצמאות.

כאמור למעלה, לא הייתה בחינוך הקיבוצי כל הכוונה ללימודים גבוהים. להיפך, הייתה התנגדות לבחינות בגרות ובית הספר - שהיה עצמאי לגמרי - שלל לחלוטין בחינות אלה, כפי ששלל כל בחינה וציון מספרי למדוד ידע של התלמידים. מה שהיה חשוב, זה פיתוח הסקרנות, הרצון ללמוד ולהתפתחות אינטלקטואלית. בשלב מסוים מי שרצה, היה יכול ללמוד בכוחות עצמו לבחינות הבגרות. מי שרצה ללכת ללימודים גבוהים, פנה לוועדת ההשתלמות. משם נשלחו חברים צעירים (לעיתים גם מבוגרים יותר) ללימודים גבוהים, בהתאם לצרכי הקיבוץ. מי שסידור זה לא התאים לו - עזב את הקיבוץ. בסה"כ בקיבוץ לא העריכו במיוחד את ההשכלה האקדמית. הצורך בהשכלה גבוהה התעורר רק עם הופעת התעשייה בקיבוץ.

גם אם הסתובבו בקיבוץ רעיונות לגבי הצורך לשלוח חברים צעירים ללימודים גבוהים, על מנת להכשיר מנהיגות חדשה, רעיונות אלה מעולם לא מומשו. "בילויים" במובן של ימינו לא היו קיימים: לאחר שעות הלימודים הילדים והנערות/ים שיחקו בחוץ, שמעו מוסיקה (קלאסית או עממית), קראו

כיתת אגוז בשיעור עם בדידים (באדיבות ארכיון מעברות).

שיעור לבניית והפרחת טיסנים ברמות חפר (באדיבות ארכיון מעברות).

קוא' / אופיר אלון

בומי לאן שלא אלך
זה על עקבותיך ועוד איך
הפרייתי כמו דבורה את הפרה
ונלכדה בין קורי העכביש.

מחברות מולאו כמו שורות בשדה כותנה
לא הרפת עד לשורה האחרונה
בומי תגיד לי מה זה קרה
איך אנציקלופדיה שכמותך
נופלת לאדמה?

תאמר לי, תאמר לי בומי
איך דבורה מפרה פרחים?
תגיד לי תגיד לי בומי
איך עצים נושמים?
למדני למדני בומי
כיצד כוכבים נופלים?
ספר לי ספר לי בומי
איך נולד עולם חיים?
תקשיב לי, תקשיב לי בומי
חשובים לי החיים.

אופיר כתב והלחין את השיר על בומי באמצע שנות התשעים אך הקליט אותו רק לאחרונה, בעיבודו המוזיקלי של מתן אשכנזי.
גיטרות: גבע אלון | תופים: רשף שחר | קלידים ובו: מתן אשכנזי | חצוצרה: צפניה שרעבי.

חילוצים רחוקים, איכות הסביבה, חקלאות ימית והרבעת סוסוני ים

ראיון עם ברק אייזנברג

יכול להיות שהוא חשב שאני בשנות השלושים לחיי ורצה ככה להציעיר את החבורה... (צוחק), אבל יש הרבה עבודה בתחום איכות הסביבה, הן ברמה האיטית של כל אחד ואחת, והן ברמת הקיבוץ כולו."

מהו הנושא הנוער שהועדה מקדמת כרגע?
הוועדה שמה לה למטרה לטפל בנושא של פסולת. גם הפרדה וגם אי יצירה של פסולת. למשל, שאנשים יתחילו להשתמש בשקיות בד בכלבולית במקום בשקיות ניילון. אנחנו חמישה אנשים בוועדה ויש עוד המון עבודה לעשות."

מכיוון שברק הצטרף למעברות כתושב שלא יכול להתקבל לחברות, אני מרשה לעצמי לשאול אותו לדעתו האישית על מה שקורה כרגע בקיבוץ.

"מאד חשוב לי להדגיש שהחוויה שלי מקיבוץ מעברות ברמה האנושית היא חוויה מאד חיובית", הוא קובע בנחרצות. "תקופה של שינוי שנמצאת באוויר ויוצרת הרבה מתחים, גורמת פעמים רבות לכך שמתמקדים בדברים שליליים או בחוסר שביעות רצון, אבל אני חושב שלמעברות יש המון דברים טובים להציע. משקיעים כאן המון בדור הצעיר ובדמוגרפיה. הקיבוץ יפהפה על הצומח ועל בריכות הנוי שבו. האווירה היא של לתת ושל לעזור. בסופו של דבר זאת בחירה של כל אחד האם לעסוק באין או ביש, במלא או בחסר. אני מטבעי חושב שחשיבה חיובית מושכת אליך גם דברים חיוביים."

נאה מקיים ולא רק דורש - ברק מדווש כל יום באופניו לאורך נחל אלכסנדר לעבר בית הספר 'רמות ים' במכמורת, שם הוא עובד כמנהל התפעול של המכון לחקלאות ימית של מכללת רופין. "המכון משרת בעיקר תלמידים מרמות ים שבחרים ללמוד במגמה של ביולוגיה שמתמקדת בנושא של חקלאות ימית", הוא מבהיר ומוסיף שכך הם לומדים את כל מדעי החיים דרך העיניים של החקלאי הימי.

מה היא חקלאות ימית?

"מדובר על מיצוי של משאבים שמקורם בים, בשיטות של חקלאות, ולא בשיטות של צייד או דייג. הרעיון הוא לקחת משאב ימי, ולגדל אותו בדרכים של חקלאות."

תן דוגמאות כדי שנבין.

"לדוגמה, גידול של אצות בבריכות לטובת שימושן בתעשיות המזון והקוסמטיקה. דוגמה נוספת: אנחנו מרכיבים סוסוני ים לטובת מסחר בתחום הנוי. דרך זה הילדים לומדים על הפיזיולוגיה של הדג, על הטיפול במים וגם את הפן המסחרי של מכירה של הסוסונים לחברות דגים."

מה תפקידך בכך?

"כבוגר תואר ראשון בביולוגיה ימית של המכללה הימית

"זאת טעות נפוצה לחשוב שדגניה ב' היא פיצול של דגניה א'. למעשה, דגניה ב' הוקם כקיבוץ הראשון בעולם בשנת 1910, ודגניה ב' הוקם רק כעבור כעשר שנים במרחק של קילומטר ממנו", מסביר ברק אייזנברג. "הסיבה ששני הקיבוצים נושאים את אותו השם היא שראו בקיבוץ השני המשכיות רעיונית של הקיבוץ הראשון (למרות שאיילת טוענת שמדובר בסך הכל בחוסר יצירתיות בהמצאת שמות). היה מתוכנן אפילו דגניה ג', אבל זה לא יצא לפועל..."

זהו ברק, בן 47, נשוי לאילת אגוזי ואב לאופיר, במקור מדגניה ב', הגיע לא מזמן למעברות וכבר פעיל מאד בקיבוצנו, ויתכן שאתם מזהים אותו מהרצאותיו בחג הסוכות או בשל הליכתו האנרגטית בשבילים. "הגעתי למעברות לפני 4 שנים, אבל עזבתי את דגניה כבר בשנת 2000. מלבד העבודה שהחלפתי חום עז בלחות בלתי נסבלת, זה די אותו דבר, כי דגניה ב' הוא הקיבוץ השיטופי האחרון בעמק הירדן", הוא מתבדח.

השתלבת מהר בארגון חגי הקיבוץ ובוועדת איכות הסביבה, זה משהו שבוועדך?

"זה ב-DNA שלי, ללא קשר למקום המגורים. זה כיף גדול להיות מעורב. אני חושב שהדבר שהכי יפה בקיבוצים בכל הקשור לחגים היא רמת המעורבות שיש לחברים בכל תהליך ההכנה והביצוע של החג. זה הופך את החבר לשותף ולא לצופה, כמו למשל באירועים דומים בעיר. שים לב שיש חגים בהם שותפים כשליש מהאוכלוסייה, וזו מעורבות מאד מרשימה. בשנה שעברה העברתי הרצאה במסגרת "בתים מדליקים" בחנוכה בבית של חנו וציון. היה כיף גדול. השנה חסרים מארחים ומרצים אז מי שמוכן לתת יד יכול לפנות אלי."

גם איכות הסביבה הוא נושא הקרוב ללבי. עמית שלג, מבלי שהכיר אותי, ביקש ממני להצטרף לצוות ונענית בחיוב.

ברופין, וכבעל ניסיון בתחום החקלאות, אני מעניק למגמה מעטפת מדעית, וגם טכנית, בהעמדה של מערכות גידול ומערכות ניסוי.

יכולותיו הטכניות משמשות אותו גם בבריאת גינות ירק קטנות ויפות. כלקוח מרוצה אני יכול להעיד שגינה שכזו ליד הבית מוסיפה לא רק לסלט ולתבשילים, אלא גם ללימוד ולהנאה של כל דיירי הבית. "זה משהו שמלווה אותי המון שנים, מאז שהייתי ילד", הוא אומר. "בכל בית שגרתי בו תמיד היתה לי גינת תבלינים או גינת ירק. אני מאד מחובר לחוויה של זריעה, שתילה וגידול, ואני מאד נהנה להשתמש בתוצרת. מאז שנולדה אופיר, בתי, אני רואה איזו תוספת מדהימה זו לחוויית הילדות שלה: היא משקה, היא קוצרת, אוספת ירקות וגם נהנית לאכול אותם. לא מזמן בנינו גינה גם לגנון ערבה. אמנם הטווס אכל את כל הירקות כעבור זמן קצר, אבל הכיף הוא למצוא עכשיו פתרונות שיגוננו על היבול מפניו ומפני הארנבות שמסתננות ממשק החי..."

גינה תוצרת ברק

איך מתפתחים בנישה הזו מבחינה מקצועית?

"אני לומד המון ומשקיע בתחום הזה, שומע על שיטות חדשות, קורא הרבה ורואה סרטונים ברשת. אני חושב שליד כל בית בקיבוץ צריכה להיות גינה קטנה, ואני מעודד אנשים לקחת חלק בגינה הקהילתית. באופן אישי יותר מאשמח לייעץ לכל מי שמעוניין להקים גינה שכזו ליד ביתו."

לסיום אני מבקש לנצל את ההזדמנות כדי לדבר על נושא שלא מרבים לדבר בו בדרך כלל, שכן ברק נמנה גם על סגל המילואים של יחידת אית"ן - היחידה לאיתור נעדרים במילואים.

איך התגלגלת לשם?

"בשירות הסדיר שלי הייתי מדריך טג"ח (ראשי תיבות של טיפוס, גלישה וחילוץ), ולקחתי חלק בהכשרת יחידות החילוץ ההתנדבותיות של המשמר האזרחי ברמת הגולן, עין גדי, הגליל המערבי וכו'. אחרי השחרור התנדבתי מספר שנים כמחלץ ביחידת החילוץ של רמת הגולן, ושם הכרתי אנשים שהמקצוע שלהם בצבא הוא איתור של נעדרים צה"ל, והם משכו אותי לעשות מילואים שם ביחידה."

יש מבצע שזכור לך במיוחד?

"יחידת איתור הנעדרים היתה מעורבת, למשל, באירוע שבו נחטפו רגב וגולדווסר בגבול עם לבנון. התפקיד שלנו היה לנסות ולפענח את האירוע. לשם התחלה נדרשנו לאתר מי הם הנעדרים, ולאחר מכן גם לברר מה עלה בגורלם."

עסקת בחילוץ גם באופן מקצועי?

"כן. אותם מעגלים הובילו אותי לעבוד גם בחברת החילוץ RESCUE ONE שבין משימותיה מעניקה שירותי חילוץ למבוסחים של חברת הביטוח הראל. במסגרת הפעילות שלי בחברה הייתי בהודו, סין, פרו, גיאורגיה, זמביה."

בין שלל האירועים והחוויות שעבר נזכר ברק באירוע מסוים שאירע בהודו. "אני זוכר שבאירוע אחד בהודו היה מטייל שמעולם לא נמצא, למרות שבאופן רשמי הוא הוגדר כמת והמשפחה ישבה עליו שבעה", הוא מספר. "הגענו להודו וניסינו לעקוב אחרי העדויות של המטיילים ושל המקומיים ולא מצאנו שום ממצא בשטח, למרות חיפושים של חודשים. אני אישית שהייתי שם פעמיים למשך שבועיים. בסופו של דבר הסבירות הגבוהה ביותר היא שהיה מדובר באירוע פלילי שהביא למותו של הבחור. עבודות האיתור והחילוץ נשמעות תמיד "סקסיות" כשמספרים עליהן, אבל כשחושבים על זה מבינים שמדובר במצבים מאוד קשים ומורכבים מול הורים ובני משפחה שיקריהם נפגעים או שלא חוזרים הביתה בכלל."

והמכשור המתקדם הקיים היום לא מסייע לצמצום מקרי המצוקה?

"באופן פרדוקסאלי המכשירים המאפשרים כיום לכל אחד ליצור קשר בכל זמן ומכל מקום בעולם כמעט יוצרים לעיתים דווקא תוצאה הפוכה. מטיילים רבים מרשים לעצמם להגיע למקומות נידחים הדורשים מיומנות טכנית ויכולות פיסיות אשר חסרות להם, וזאת מתוך אמונה שבשעת מצוקה הם יצרו קשר ויחולצו. דוגמה מושלמת לכך היא כמות המטיילים המחולצים ממסלולים גבוהים בנפאל לאחר שהם סובלים ממחלת גבהים."

מה תמליץ למטיילים בכל זאת לקראת יציאה לאתגרים?
"אני חושב שאפשר לסכם את המסר שלי בשתי מילים אשר הייתי מעביר למטיילים, וגם למי שמבקש לשפר את איכות הסביבה או להצליח בתקופת שינויים חברתיים וכלכליים: 'אחריות אישית'. מקרי חילוץ רבים היו נמנעים אם השותפים לאירוע היו מצטנעים אל מול ההרים, מזג האוויר או הדרך הבלתי מסומנת."

ראיין: ערן שבתאי

לא מפחדים

מתנחל מבית דתי וכן קיבוץ חילוני בועטים בתערוכה חדשה בפחדים העמוקים של החברה הישראלית - ממס הכנסה ועד הסכסוך עם הפלשתינים • "אם נקשיב לפחד של האחר", מקווים המאירים שמעון אנגל ופייר קליינהאוז, "אולי ננמיך את הלהבות"

הוא לופת בבטן או מחליק במורד הגרון. מחלחל לאט-לאט או אוחז בפראות. משתק. הפחד, אם תרצו, הוא החיים עצמם. ברגש הזה, הקולקטיבי והאישי, מטפלים שני המאירים פייר קליינהאוז ושמעון אנגל, בוגרי המחלקה לתקשורת חזותית באקדמיה לאמנות ולעיצוב בצלאל, במסגרת התערוכה "הפחד עצמו" (אוצרת: אורית ברגמן, מרצה במחלקה) שנפתחה ב-16 בנובמבר, כחלק מאירועי שבוע האיור בתל אביב.

הם מגיעים מרקעים שונים בתכלית. קליינהאוז (32) גדל בקיבוץ מעברות שבעמק חפר, חי אורח חיים חילוני ומתגורר היום עם בת זוגו וכתו בכפר יונה. אנגל (34) גדל בבית דתי אדוק ("חרדי-לאומי שכזה") במושב מירון שבגליל, למד בישיבה התיכונית במצפה יריחו ולאחר מכן בישיבת תורת החיים בנווה דקלים שבגוש קטיף ("בשיא האינתיפאדה השנייה, פצמ"רים קבועים וכל הכיף הזה", הוא אומר בטון סרקסטי) ומתגורר בשנים האחרונות עם אשתו וארבעת ילדיו בהתנחלות תקוע, שבה למד בישיבה הגבוהה.

אם מאמינים לקלישאות, בין השניים הללו היה אמור לשרור פחד גדול. "התערוכה שלנו מונעת מהשוני הזה", הם אומרים, "מהווה הזדמנות לשמוע על הפחדים של הישראלים ב-2018 דרך נקודות מבט שונות שלא מתחייבות לאידיאולוגיה או למגזר פוליטי אחד. זאת מתוך תקווה שכשנדבר על הפחדים שלנו ונקשיב לפחדים של האחר, נוכל להנמיך מעט את עוצמת הלהבות".

כשמעמיקים במקורות האהבה לאיור של השניים, מגלים שלא חשוב אם אתה ילד קיבוצניק או דתי - כולם אוהבים את טינטין. "אני גיליתי את עניין הקומיקס כילד, בספרייה הציבורית של מרום הגליל, ומה שהיה לנו בשנים ההן הם ספרים וחוברות של אסטריקס וטינטין, שהיו בעצם הבסיס שלי", מספר אנגל, "מכיתה ג', כל מה שעשיתי בשיעורים היה לשבת ולצייר. המורים ראו שזה לא מפריע לי בלימודים והניחו לי, ומאז לא הנחתי את העיפרון מהיד, כולל שיעורים של רבנים בישיבות, מגדלי שמירה בקו ושעת המקלחות של הילדים".

גם קליינהאוז תמיד אהב קומיקס. "אמא שלי בלגית במקור, אז היו לנו בבית את כל ספרי טינטין, וזה בטוח השפיע עלי. יותר מאוחר, כנער, התאהבתי במנגה ובאנימה יפנית, וזה מה שהוביל אותי בסופו של דבר ללכת ללמוד בצלאל. רק שם הבנתי שזה יכול להפוך להיות מקצוע לגיטימי שאפשר לעבוד בו".

קתרזיס בשחור-לבן

העבודות בתערוכה חזקות ובוטות. כולן בצבעי שחור, לבן ואדום ומציגות דימויים אלימים וקשים לצפייה כמו דם, סכינים, גולגולות ועיניים שטופות שנאה. "השחור והלבן מייצגים במובן מסוים את הפילוג שקיים במדינה", הם מפרשים. "אין אפור, אתה איתי או נגדי, וזו תוצאה ברורה של פחד מהשונה. האדום מסמל דם, כעס, אלימות הנובעים מתוך פחד וחוסר רצון להקשיב לשונה".

למה בחרתם דווקא בפחד כנושא התערוכה?

אנגל: "בתקופה האחרונה הרושם שלי הוא שאנשים הפסיקו להקשיב או אפילו לנסות לדבר. כולם בטוחים שהם יודעים הכל על האחר וישר שופכים מהמקלדת את המסקנות שלהם. כמי שחי בתפר שבין העולמות, אני רואה את זה בכל מיני כיוונים של המציאות. הרעש וכמות הצעקות מכאיבים לי במיוחד. נראה לי שטיפול בפחדים העמוקים הללו, ההתעסקות איתם והוצאתם לאור, יכול לשחרר משהו בלחץ הזה".

"מוות ומסים" של קליינהאוז

קליינהאוז: "אני חושב שכשאנחנו מדברים על הפחדים שלנו, זה שם אותנו בעמדה פגיעה והפגיעות הזו מייצרת הזדהות. יש גם משהו טיפולי בהתעסקות ובהתמודדות עם הפחדים שלנו, אפילו אם רק מדברים עליהם והם לא באמת נעלמים, ואני חושב שיש בזה תועלת".

"בעיסוק בפחד יש משהו טיפולי", קליינהאוז (מימין) ואנגל. צילום: יוסי זליגר

ומסים". "דיברתי עם חבר שמנהל עסק עצמאי ונאבק להרים את הראש", הוא מספר, "הוא אמר שבתור עסק עצמאי הוא מרגיש כ'מיץ של הזבל' וסיפר על מע'מ ומס הכנסה הלוהצים ועל זה שאין ימי מחלה וחופשות, הכל יקר, אי אפשר לגדול וזה רק נהיה יותר ויותר קשה. כעצמאי בעצמי, התחברתי לפחד הזה והוא הוביל אותי לאיור שבו היה לי חשוב להציג את האזרח הקטן שתקוע בסבך הביורוקרטיה. זה הזכיר לי גם את הציטוט המפורסם של בנג'מין פרנקלין, שבתרגום חופשי שלי אומר 'יש רק שני דברים בטוחים בחיים האלה - מוות ומסים'".

האפשרות לצעוק פחות

עם הצבעים העזים, הדם, הגולגולות והסכינים, אי אפשר שלא לתהות אם השניים משיגים דווקא את המטרה ההפוכה והאיורים האלימים שלהם דווקא מגבירים את הפחדים. "אני לא חושב שבסוף התערוכה נפחד פחות, אבל אני מקווה שיהיה מעניין למבקרים לראות פחדים שאולי מנוגדים לתפיסה ולדעות שלהם", אומר קליינהאוז, "אולי זה יגרום להם לחשוב קצת על הצד השני. להקשיב, להסתקרן, לצעוק פחות".

יריב פלג (פורסם במוסף הפוליטי "ישראל השבוע" - של היומון "ישראל היום")

בחודשים שלפני התערוכה ביקשו השניים מאנשים שונים לכתוב על הפחדים שלהם. הם קיבלו טקסטים קצרים במגוון נושאים; הפחד ממצב המלחמה האינסופי עם אויבנו; הפחד מכך שיום אחד נוכל להסתובב ברחוב רק בלבוש צנוע עקב תקיפות החרדים; הפחד של הדתיים מפירוק המשפחה המסורתית על ידי קהילת הלהט"ב וגורמים חילוניים אחרים; או הפחד מאלימות ומבריונות באינטרנט וברשתות החברתיות

"אחד הפחדים שהגיעו אלי דיבר על כך שהמדינאים לא רוצים לקבל הכרעה לגבי יהודה ושומרון", מספר אנגל, "כמתנחל, שכבר פונה ממקום מגורים אחד, יש בי תמיד את הפחד הזה, שיום אחד באים ואומרים לך 'אללה, עכשיו אתה עף מפה וזהו'. לכן לקחתי את הפחד הזה, שאגב גם אצלי וגם אצל הכותב הוא היה די מתון, יותר חשש שכוה, והקצנתי אותו. באיור 'הפקרות', 'המבוגר האחראי' נראה מרושע והאנשים נזרקים לאבדון. רציתי לקחת את נקודת הפחד הזו ולנפח אותה, לתת פה ומקום לזה שלא משנה מי אתה או מאיפה אתה, זה לא כסף שזורקים אותך ושומטים את הקרקע מתחת לרגליך".

לקליינהאוז הגיע פחד אחר, שלו נתן ביטוי ביצירה "מוות

תיעוד חברי הקיבוץ

החלק השלישי, ועליו ברצוני בעיקר לדבר, הם חברים שמסרבים להיות מתועדים. לא ברור מה הם סיבותיהם, אך זה חבל מאד. לכל אחד יש סיפור, כל אחד עשה רבות במשך חייו בקיבוץ או מחוצה לו, ולכל אחד יש משפחה שמתעניינת בו. בנים, נכדים, נינים. לצוות התיעוד יש ניסיון רב בתיעוד חברים, בשאלות שנשאלות ובאופן קבלת התשובות.

על כן חברים, אנא, אל תסרבו לפניות המתעדים. חשבו על כך ברצינות. הם עושים עבודה נהדרת, הכרוכה במספר רב של תיאומים טכניים, אבל המבצע נמשך. ברוכים אנו שמבצע כזה מתארגן אצלנו!

שושנה אפרתי

לא פעם התפרסם ברבים שנעשה אצלנו מבצע תיעוד של חברים. לצורך זה צוות מיוחד מטעם הארכיון, שכולל את אורי ב"ש, בועז נובלמן ועינת טחנאי נפגשים עם חבר בדירתו, שומעים את סיפור חייו, מצלמים אותו ומוסיפים תמונות מעברו. זה מבצע חשוב מאד, מעניין ומועיל לדורות הבאים.

בנושא זה האוכלוסייה שלנו נחלקת לשלושה חלקים. חלק מהחברים כבר תועדו והחומר נשמר בתיקם האישי שבארכיון. החברים יכולים וגם מקבלים עותק מצילום הוידאו (באמצעות דיסק-און-קי). כמובן שיש עדיפות לחברים המבוגרים יותר. חלק שני הם החברים שטרם הגיע תורם, הם הצעירים והחדשים והם בהיכון, ויחכו להתקדמות פרויקט התיעוד.

גדרובה - "מלבושי הנפש" בשמה החדש

- שעה-שעתיים: 40 ₪
- 4 שעות: 80 ₪
- יום שלם: 250 ₪
- חוג קבוע: 280 ₪

במידה ורוצים להפעיל עם מישהו מבחוץ, יש צורך באיש קשר מהקיבוץ, והמחיר הנ"ל שמור רק לאנשי הקיבוץ.

בברכה, חן אליה עטרה והילה דביר.

החלל ששימש את הגדרובה, משנה את ייעודו לטובת חלל שמיועד למפגשים, עשייה אומנותית, הרצאות קטנות, חזרות, ישיבות חוגים וכו'. הנכם מוזמנים למלא את החלל בתוכן. כל מי שמעוניין להשתמש במקום לטובת הנושאים הללו, מוזמן ליצור קשר עם התרבות (הילה, עטרה).

להלן תמחור עבור שרותי ניקיון ועלות תחזוקה של המקום. במקום יש לשירות המשתמשים: כסאות, מיזוג אויר, שירותים, קומקום לקפה, פסנתר.

* פילאטיס זה לא רק לנשים!

גברים מוזמנים מאוד להגיע. כבר יש לא מעט שבאים ומתמידים. אשמח לענות על כל שאלה וכמובן לתת את לוח השעות המפורט למי שרוצה.

נראה ☺ שי 054-2620197

חיזוק והארכת השרירים, הגדלת טווחי תנועה. ממש עכשיו נפתחות שעות נוספות מה שהופך את הסטודיו לפעיל יום יום ולכם נותן מגוון של אפשרויות להכניס לשבוע שלכם שעה או שעתיים (או יותר) של פעילות.

חברים וחברות, מזמינה אתכם להצטרף לשיעורי הפילאטיס שלי. בסטודיו מתקיימים שיעורי פילאטיס מזרן בקבוצות של 5-8 משתתפים ובנוסף אימונים אישיים או זוגיים המתבצעים על מיטות פילאטיס (מכשירים). האימון האישי/זוגי מתאים למי שמצבו הגופני מצריך התייחסות מיוחדת או למי שפשוט מעוניין באימון מכשירים. מטרת השיטה בקצרה היא שיפור וארגון היציבה,

אירוועי שבוע חנוכה 2018 במעברות

מוצאי שבת
8.12.18
בתים מדליקים
אירוח בבתי הפרטים ובמרחבים הציבוריים. כדי לפגוש ולהכיר חברים שאנחנו לא פוגשים ביום יום.

שישי
7.12.18
בשעה 17:00
תאטרון בובות בובהזה
בעזרה, מומלץ לגילאי 2-6

רביעי
5.12.18
בשעה 16:30
הדלקת נרות ומפגש מוזיקלי עם **מקהלת העירוני הצעירה**

שלישי
4.12.18
בשעה 17:30
מרוץ הלפיד
לילדי ד' - ט' כל הציבור מוזמן להצטרף למפקד האש וכניסה לתנועה של כיתה ד'. בשטח הכורכר ליד השער הצהוב.

שני
3.12.18
בשעה 18:00
מסיבת חנוכה
בעזרה.

שבת
1.12.18
בשעה 10:00
סדנת יצירה
עם שירלי ושרון בעזרה.

winstudio

כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן!

ימים לבנים בברלין של תחילת שנות השלושים

בחזרה לאפריל 1932 וליום השלג שבו נכתב כנראה "ימים לבנים". הימים הלבנים הם ימים של חשבון נפש בזמן ובמרחב. ימים של בדידות, אבל גם של יופי שאפשר למצוא לצידה. ימים של שמחות שמזמנים החיים גם למי שחשה שבדידותה מוחלטת, שליכה נשבר מאהבה נכזבת ושבתוחה שלעולם לא תאהב שוב ושתישאר לבדה.

כמו שכתבה לאה גולדברג ביומניה ובמכתביה באותם ימים לבנים שבהם נכתב השיר:

בון, יום חמישי 28.4.32

מתוך בדידות ושעמום ניגשת אני הפעם לכתיבת יומן. הבדידות, השעמום, אינם מדכאים, ואני מרגישה את עצמי – עליזה ומבודחת משום מה. בלי כל סיבה כנראה. הבדידות אמנם מוחלטת. אין לי כאן איש שאכירנו. כל היום כמעט אין אפשרות להוציא מילה, ואני מתפלאה בעצמי עד כמה זה אינו נוגע בי. אני אפילו לא נוגה. מובן, יש רגעים... אבל רוב היום מצב רוחי מצוין – ודעתי צלולה. ואני שבעת רצון...

הלב התרגל אל עצמו "ומונה במתינות דפיקותיו" הימים שותקים, "ימים לבנים וריקים!" ולאה גולדברג הצעירה, רק בת 21, כותבת על הרצון ועל הצורך לאהוב. כותבת וחושבת שהאהבה היא המנוף של יצירתה. של שירתה.

[...] אני נמצאת כנראה במצב של "בין אהבה אחת לשניה", אלא שהשני מתמהמה ונרמה לי שאם גם יבוא, בטח לא בבון. אני רוצה לאהוב – זה מוזר, אך אני סוף סוף הכרתי יפה את האישה שבי, ויודעת – האהבה בשבילי המנוף החשוב ביותר בכל המנגנון היצירתי שלי – אך אני חושבת משום מה שאוהב שוב (אם אוהב עוד) אדם שלא ארצה מסיבה זו או אחרת לאהבו, ולא אהיה מאושרת. ואולי...

(מתוך "יומני לאה גולדברג", עורכים: רחל אהרוני ואריה אהרוני, ספריית פועלים, 2005, עמ' 216-217)

גולדברג שאהבה לפרסם שירים סמוך לזמן שבו נכתבו שלחה את "ימים לבנים" אל חבריה ב"פתח" – כתב עת לשירה וספרות עברית מודרניסטית שראה אור בקובנה שבליטא. אבל הדרך ארצה ארכה עדיין וב-1933 חזרה גולדברג לליטא ולימדה בבית ספר תיכון עברי ספרות עברית, תנ"ך, והיסטוריה עברית וכללית. רק בשנת 1935, ב-14 בינואר, כמעט שלוש שנים אחרי שכתבה את "ימים לבנים", עלתה סוף סוף גולדברג ארצה. חודש אחרי כן, בפברואר 1935, התפרסם בארץ "טבעות-עשן", ספר הביכורים שלה, ובו שבעים שירים שכתבה בגולה וביניהם גם השיר "ימים לבנים".

בתחילת השנה הזו נמצא לראשונה אוצר קטן ויקר ערך: באוסף פרטי שקלט מכון גנזים, "התחבא לו" כתב היד המקורי של השיר "ימים לבנים", אותו כתבה לאה גולדברג באפריל 1932. בימים ההם חיה המשוררת בבון שבגרמניה, אך פניה כבר היו מועדות לארץ ישראל.

עוד ב-1926, שנה אחרי שנפתחה האוניברסיטה העברית, כתבה גולדברג על "רצון כביר... ללמוד באוניברסיטה הירושלמית", אך הדרך הובילה אותה קודם למחוזות אחרים. בשנת 1928 למדה גולדברג שנתיים באוניברסיטה הליטאית ("המקצועות: שפות שמיות, גרמניסטיקה, היסטוריה"). אחרי זה זכתה במלגה מטעם הקהילה היהודית בעיר ולמדה בברלין ובסמינר האוריינטלי בבון "שפות שמיות, היסטוריה ופדגוגיקה".

תקופת הלימודים של גולדברג בגרמניה בשנות ה-30, היא תקופה מוכרת פחות בחייה. גולדברג חיה חיי סטודנטית צעירה וחופשייה, חיים מלאי שאר רוח. היא פגשה דמויות מרתקות מכל העולם שלמדו ולימדו לצידה, התמסרה ללימודים אך גם סבלה לא מעט מבדידות. סביבה התרחשו האירועים הדרמטיים של עליית הנאצים. הנאצים נכנסו גם למוסדות הלימוד שבהם למדה גולדברג, וברשימה ל"על המשמר" משנת 1944 סיפרה על סטודנטים לובשי מדים חומים שישבו איתה בכיתה.

לאה גולדברג הסטודנטית בת ה-19 בחדרה בברלין. (באדיבות מכון "גנזים").

גולדברג, דוקטורנטית מוכשרת, המשיכה את לימודיה בסמינר האוריינטלי בבון בהדרכת פאול ארנסט קאהל, מומחה לשפות שמיות שהיה דמות משמעותית מאוד בחייה (ושהוא ומשפחתו התנגדו לנאצים ושילמו על כך מחיר), וביולי שנת 1933 נבחנה לתואר דוקטור על הנושא "התרגום השומרוני – בדיקת המקורות הקיימים".

ימים לבנים, ארפים כמו בקיץ קרני-החמה.
 שלות-בדידות גדולה על מרחב הנהר.
 חלונות פתוחים לרוחה אל תכלת-דממה.
 גשרים ישרים וגבהים בין אתמול ומחר.
 לכבי התרגל אל עצמו ומונה במתינות דפיקותיו.
 ולמתק הקצב הרך נרגע, מתפס, מותר,
 כתינוק מזמר שיר-ערשו טרם סגור את עיניו,
 עת האם הלאה נרדמה ופסקה מזמר.
 כל-כך קל לשאת שתיקתכם, ימים לבנים וריקים!
 הן עיני למדו לחיד וחדלו משכבך
 לזרו על לוח-שעון את מרוץ הדקים.
 ישרים וגבוהים הגשרים בין אתמול ומחר.

של ברלין ורובע בעל אופי בורגני בעיר והעיר הישנה
 של קובנה. לאנשים שאין להם חברה רצויה כנראה
 כלל וכלל לא נעים לחיות פה. אבל אני רוצה להישאר
 בתל אביב, ועושה הכול למען להישאר פה, מפני
 שמצאתי אנשים שהם באמת קרובים לי. בייחוד אני
 אוהבת את שלונסקי. כל האגדות על אי-הסימפטיות
 שלו - הן באמת רק אגדות.

היחס אלי של הסופרים הוא יוצא מן הכלל. מפנקים
 אותי כתינוקת בת יומה. אני בכלל מצאתי פה יותר
 אנשים שקראו את אשר כתבתי, ומכירים אותי, מאשר
 יכולתי לשער. [...] לי יש רושם, שאני אסדר לא
 באופן מזהיר ביותר, אבל בכל זאת אני שבעת רצון."

(מתוך המכתב הראשון ששלחה לאה גולדברג לאחר
 עלייתה ארצה בינואר 1935 לחברתה הקרובה שנשארה
 בברלין. המכתב מופיע בספר "האור בשולי הענן" מאת
 גדעון טיקוצקי, הקיבוץ המאוחד - ספרית פועלים, 2011).

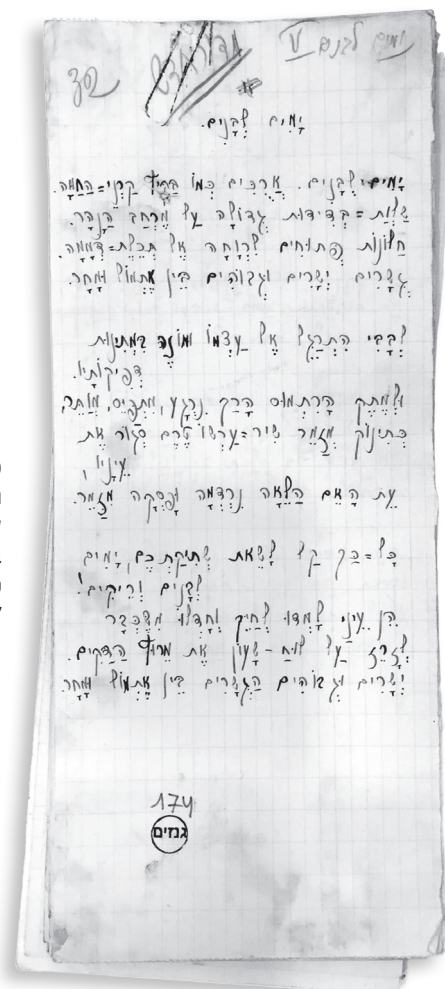
"ימים לבנים" מוכר ואהוב גם בזכות הלחן היפהפה שחיבר
 לשיר שלמה יידוב לקראת סוף תקופת להקתו - "קצת
 אחרת". במסגרת תוכנית הרדיו "מפגשים מוזיקליים"
 שעסקה בשירי לאה גולדברג, קיבל כל מלחין כמה משיריה,
 ויידוב קיבל את הטקסט של "ימים לבנים". וכך הוא סיפר:

"לא הייתי צריך לעשות כלום, המנגינה כבר הייתה
 בפנים, הייתי צריך רק להוציא את השכבה העליונה...
 זה היה קצת לפני פסח. בחג עצמו נסעתי להורים
 בירושלים כשהטקסט איתי. עד שאמא הכינה את
 השולחן לסדר אני פרשתי לחדר הנעורים שלי ופשוט
 התחלתי להתמודד עם זה. ככה זה קרם עור וגידים
 ואחריי שהיסוד היה מונח חידדתי כמה נקודות
 במלודיה ולקול צעקותיה של אימא שהתעצבנה שאני
 לא מגיע לארוחה - נולד השיר."

את כתב היד של "ימים לבנים" אפשר יהיה לראות לראשונה
 מהחודש הזה בתערוכה חדשה בספרייה הלאומית: "הוראת
 שעה: האוניברסיטה העברית, המלומדים היהודים והפרידה
 מאירופה". התערוכה, לרגל סיום פרויקט קטלוג ושימור
 הארכיון ההיסטורי של האוניברסיטה העברית, היא פרויקט
 משותף לאוניברסיטה ולספרייה הלאומית, ועוקבת אחר
 שבעה מלומדים שהחלו את דרכם המקצועית בגרמניה
 והנסיבות הדרמטיות בגרמניה ובאירופה בכלל הביאו אותם
 לאוניברסיטה העברית בשנותיה הראשונות. התערוכה תוצג
 בקומה 2 בין ה-20 בנובמבר 2018 ל-20 בפברואר 2019.
 (אוצרות: עדה ורדי ועדי לבני).

הדר בן יהודה (ערך והביא לדפוס: אורי ב"ש)

כתב היד
 המקורי
 של השיר
 באדיבות
 מכון
 "גנזים".

הספר החדש - ספר שירים ראשון משלה בעברית - היה
 המתנה שהכינו לכבודה חברה הסופרים: ספר השירים
 שכתבה בגולה ושראה אור בארץ. השירים שהם הגשרים
 בין אתמול ומחר.

"רשמים? כל כך קשה לדבר על זה. תל אביב עיר
 אירופית מאוד. רועשת. נבנית. משהו בינוני בין וסן"

"אנו נושאים לפידיים" (שכתב אהרון זאב והלחין באקספרסיביות רבה מרדכי זעירא) מעלה על נס את האקטיביות של המורדים היהודים, ומדגיש כי "נס לא קרה לנו", באופן מנוגד לרעיון נס פך השמן.

לאחר קום המדינה כתבה המשוררת והכוריאוגרפית שרה לוי תנאי את השיר "באנו חושך לגרש" שהלחין עמנואל עמירן. שיר זה עדיין נושא את רוחה של הציגות היוקדת ומילותיו מגייסות את הילדים לגרש את החשך: "כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן-סורה חושך הלאה שחור! סורה מפני האור!".
וזה בעצם כל מה שחשוב עד היום.

חג שמח - העורך

ברכות ואיחולים

נשקט בנעו
מהגליון הקודם

מזל טוב
לאלדד וחיותה
להולדת הנכד
בן למיכל והדר

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
לליילך אלכסנדרוביץ
להולדת הבת

מזל טוב
להדס ואבישי אמר
להולדת הבת
נכדה לעינת ועמרם

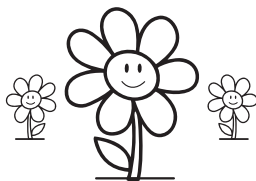
צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
למיכל לוי וירון
לרגל נישואיכם

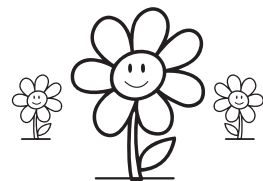
אושר וברכות למיה, חגי,
ולכל המשפחה

עובר ושב

הדר רגב
סיימה מסלול צעירים
וחזרה לקליטה בקיבוץ
ברוכה הבאה
והשתלבות קלה!

דילן הוקינס
השתחרר מצה"ל!
ברכות חמות
והשתלבות קלה
בחיים האזרחיים!

מפינקסו של צ'יפו

נש"אדוני" ו"גיסתי" נפגשו...

זה קרה לא מזמן - חיבור של שני אירועים שעוסקים בגילוי המתקדם וקצת הפכו אותי.

אירוע אחד התרחש בבוקר יום שבת רגוע בו גיליתי שהחלב אזל וחמש דקות אחר כך הקרטון כבר עמד על המסוע בסופר האזורי. הקופאית הצעירה בסופר בקושי הרימה את עיניה ורק זרקה לאוויר הבוקר העייף: "10.60 אדוני". קפאתי על מקומי - אני בן 43, יש לי ילד בכיתה א'! אני לא אדוני!

ובאירוע השני, בו החליטה גיסתי שעוד לא מלאו לה 40, שלכבוד יום הולדתה היא רוצה לחגוג ב... לונה פארק! כן, מה ששמעתם! היא מזמינה את כל מי שרוצה מהמשפחה. זה היום שלך ואת הולכת לעבוד הכי קשה?! מה נסגר איתך...?

לא מספיק ש"אדוני" אחד קטן בשבת בבוקר הרגיש לי כמו ספינת הפיראטים, עכשיו היא רוצה לעלות אותי על רכבת הרים?! התערערת, כי אולי עליה כזאת תעשה אותי צעיר יותר? לפחות בהרגשה...

ביטלתי מיד את המחשבות האלו - הרי בקיץ האחרון עשיתי ניסיון כזה בטיול משפחתי בחו"ל, התמורה של עלות הכרטיס מול הבחילה והסחרחורות שעטפו אותי אחרי שירדתי מהמתקן הראשון, (רכבת הרים שעשיתי עם בני בן ה-6 לקול מצהלותיו) לא היו שווים את זה!

וחוץ מזה מדובר בשבת ואין סיבה להוציא אותי מאזור הנוחות של שינה, פנקייקים ביתיים ו"מה עושים עד שחוזרים לנוח צהריים?" כתבתי לה בבוקר ברכה מושקעת וכנה, עם איחולים מהלב. זה לא עזר לי, בכל זאת כעבור שעה מצאנו את עצמנו בכניסה לת"א...

גיסתי היקרה, בעלה ושלושת ילדיה כבר עמדו במסדר בכניסה למתחם, עם חיוך גדול שמשרר רק מסר אחד "למה לא כל יום הוא יום הולדת?!"

הגענו אל היעד, כאשר אני כבר נטול סבלנות אחרי חיפושי חניה אינסופיים, מכונת כרטיסים שלא עובדת ואפליקציה שאמורה לעזור ולא מתפקדת! הוצאתי את זה על הילדים, שכל חטאם שהתלהבו ממתקנים שגורמים למעי הדק גם להתחבר. הם נכנסו, אני נרגעתי. נקודת האור בסיפור היא ההצעה המפתה של בעלת יום ההולדת לקחת אחריות על הילדים שלנו! "רק תביאו לי אותם ותלכו לנמל לבד".

משבת שהחלה כאילו העירו אותי ב-5 בבוקר, משכו את השמיכה, שפכו עלי מים ואמרו לי "בוא לרוץ אדוני", זו הפכה להיות שבת מלכה עם רוגע ושלווה, זמן איכות עם האמיצה, בירה ונשנוש, קפה משובח ואוויר נהדר!

לפנות ערב ירד על העיר והגענו לאסוף את המתוקים מפארק השעשועים הרועש. "היה לי יום הולדת מדהים!" אמרה בחיוך הגיסה. "אנחנו שמחים שעזרנו לזה לקרות, אל תשכחי בשנה הבאה את בת 40 ואנחנו מצפים לשרדוג, לפחות לילה עם ספא..."

איל להב

